

Forslag

til

Lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

Fremsat den 26. november 1959 af *finansministeren*.

Afsnit I.

Skattepligten.

§ 1. Skattepligt i henhold til denne lov påhviler her i landet hjemmehørende:

- 1) indregistrerede aktieselskaber,
- 2) andre selskaber, i hvilke ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagernes i selskabet indskudte kapital,
- 3) brugsforeninger, hvorved efter denne lov forstås sådanne sammenslutninger, som har til formål at indkøbe eller fremstille varer til brug for medlemmerne eller at levere medlemmerne tjenesteydelser, og som — bortset fra normal forrentning af en indbetalt medlemskapital — anvender den stedfundne omsætning med medlemmerne som grundlag for udlodningen af overskud til disse,
- 4) produktions- og salgsforeninger, hvorved efter denne lov forstås sådanne sammenslutninger, som har til formål at bearbejde, forædle eller sælge medlemmernes produkter, og som — bortset fra normal forrentning af en indbetalt medlemskapital — foretager deres overskudsfordeling på grundlag af de af medlemmerne til foreningen leverede produkter,
- 5) gensidige forsikringsforeninger, som også overtager forsikringer uden forpligtelse til deltagelse i det gensidige ansvar,
- 6) andre foreninger, korporationer, stiftelser, legater og selvejende institutioner, jfr. dog § 3, for så vidt angår indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed.

Stk. 2. Som indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed for de i stk. 1, nr. 6, jfr. § 3, stk. 1, nr. 6, omhandlede foreninger m. v. betragtes indtægt ved næringsvirksomhed eller anden forretningsvirksomhed, herunder indtægt ved drift, udlejning eller bortforpagtning af fast ejendom. I tilfælde, hvor der er tillagt en forening m. v. en ret til andel i overskuddet af en erhvervsvirksomhed, som ikke drives af den pågældende forening selv, betragtes den heraf flydende indtægt ligeledes som erhvervsmæssig indtægt for foreningen m. v.; dette gælder dog ikke for hjælpe- og understøttelsesfonds for de i en virksomhed ansatte eller tidligere ansatte funktionærer og arbejdere eller deres pårørende.

Stk. 3. Overskud, som de i stk. 1, nr. 6, nævnte foreninger m. v. indvinder ved omsætning med medlemmer, betragtes ikke som indvundet ved erhvervsmæssig virksomhed.

Stk. 4. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst hidrørende fra dyrskuer, planteavlstudstillinger og andre landbrugsfaglige udstillinger, der afholdes af landboforeninger og/eller husmandsforeninger eller sammenslutninger af sådanne, samt fra fjerkræ- eller biavlsskuer, der afholdes af fjerkræ- eller biavlforeninger, og som omfatter hele landet eller større dele af samme, medregnes ikke entréindtægter o. lign. eller indtægter ved udlejning af udstillingsplads til de af de pågældende foreningers medlemmer udstillede dyr m. v.

§ 2. Skattepligt i henhold til denne lov påhviler endvidere selskaber og foreninger m. v. af den i § 1, stk. 1, nævnte art, som har hjemsted i udlandet, for så vidt de

a) udøver et erhverv med fast driftssted her i landet eller deltager i en erhvervsvirksomhed med fast driftssted her eller på anden måde er berettiget til andel i overskuddet af en sådan virksomhed,

b) i egenskab af ejer, medejer, brugs- eller indtægtsnyder oppebærer indtægt af en her i landet beliggende fast ejendom.

Skattepligten omfatter alene indtægter fra de under a) og b) nævnte indkomstkilder.

Stk. 2. De herværende befuldmægtigede for de i stk. 1 nævnte begrænset skattepligtige selskaber og foreninger m. v. er medansvarlige for skattens erlægelse.

§ 3. Undtaget fra skattepligten er:

- 1) Staten og dens institutioner.
- 2) Kommunerne og kommunale virksomheder og institutioner.
- 3) Anerkendte trossamfund og kirkelige institutioner, oprettet i tilslutning til disse eller til folkekirken.
- 4) Havne, herunder lufthavne, der er åbne for offentlig trafik, samt elektricitets-, gas- og vandværker, når adgangen til leverance fra værket står åben for alle indenfor det område, hvori værket arbejder, alt for så vidt havnens eller værkets indtægter — bortset fra normal forrentning af en eventuel indskudskapital — ifølge vedtægtsmæssig bestemmelse udelukkende kan anvendes til havnens eller værkets formål.
- 5) Skoler, hospitaler, sygehuse, statsanerkendte rekonvalescent- og børnehjem, biblioteker under offentligt tilsyn og offentligt tilgængelige museer, alt for så vidt de er selvejende institutioner, og indtægterne udelukkende kan anvendes til den pågældende institutions formål.
- 6) Kreditforeninger, kreditkasser, hypotekforeninger, Byggeriets Realkreditfond, Provinsbankernes Reallånefond, Landsbankernes Reallånefond samt spare- og lånekasser. Fritagelsen gælder dog kun for indtægt ved de pågældende foreningers og institutioners almindelige statutmæssige virksomhed, men ikke for indtægt ved drift, udlejning eller bortforpagtning af fast ejendom eller ved anden erhvervmæssig virksomhed.

7) Boligselskaber, hvis vedtægter er godkendt af boligministeriet, for så vidt indtægterne — bortset fra normal forrentning af en eventuel indskudskapital — ifølge vedtægtsmæssig bestemmelse udelukkende kan anvendes til fremme af socialt boligbyggeri eller lignende af boligministeriet godkendte formål.

8) Danmarks Nationalbank.

Stk. 2. Skattepligten for de i § 1, stk. 1, nr. 6, omhandlede foreninger m. v. kan, når foreningens vedtægtsmæssige formål er almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt, efter finansministerens bestemmelse bortfalde i det omfang, indkomsten ved erhvervmæssig virksomhed anvendes til de nævnte formål. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på de i § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte selskaber, når den altovervejende del af aktie- eller andelskapitalen ejes af en forening m. v. med almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt formål. I tilfælde, hvor der foruden indkomst ved erhvervmæssig virksomhed foreligger anden indkomst, anses den ikke-erhvervmæssige indkomst for i sin helhed at være medgået til de almenvelgørende eller på anden måde almennyttige formål, forinden nogen del af den erhvervmæssige indkomst anses for medgået hertil.

Stk. 3. Ved anvendelsen af fritagelsesbestemmelsen i stk. 2 betragtes beløb, som en forening m. v. med almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt formål henlægger til sikring af disse formål eller til senere anvendelse hertil, som medgået til formålet i henlæggelsesåret. Det er en betingelse herfor, at de henlagte beløb efter finansministerens skøn er effektivt udskilt fra erhvervsvirksomheden og anbragt uden for denne, samt at ledelsen er forpligtet til ikke at stille beløbene til disposition for erhvervsvirksomheden. Anvendes beløbene til andet end de almenvelgørende (almennyttige) formål, skal beløbene med et tillæg på 25 pct. medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori de anvendes. Har foreningens øvrige indkomst været negativ, beskattes beløbene med tillæg med den for det pågældende skatteår gældende skatteprocent.

Stk. 4. Når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan finansministeren eftergive indtil halvdelen af skatten for de i § 1, stk. 1, nr. 6, omhandlede foreninger m. v., uanset om de pågældende foreninger m. v. opfylder de i stk. 2 angivne betingelser med hensyn til formålet.

Afsnit II.

Indkomstskattepligtens indtræden og ophør.

§ 4. Nystiftede her i landet hjemmehørende selskaber og foreninger m. v. medtages første gang ved skatteansættelsen for det skatteår, som følger umiddelbart efter udløbet af første regnskabsperiode, og ansættes af indkomsten i hele denne regnskabsperiode uden hensyn til dens længde. På tilsvarende måde forholdes, når bestående selskaber og foreninger m. v., der hidtil ikke har været skattepligtige, overgår til skattepligtig virksomhed.

Stk. 2. Hvor særlige forhold gør sig gældende, kan første skatteansættelse af et selskab eller en forening m. v. med ligningsrådets tilladelse foretages for et andet skatteår end nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan ligningsrådet bestemme, at et selskab eller en forening m. v. første gang skal skatteansættes, når der er forløbet et år siden tidspunktet for stiftelsen af selskabet eller foreningen m. v. eller for påbegyndelsen af skattepligtig virksomhed.

§ 5. Når her i landet hjemmehørende selskaber og foreninger m. v. opløses eller overgår til skattefri virksomhed, vedbliver skattepligten til udløbet af det skatteår, i hvilket opløsningen eller overgangen til skattefri virksomhed har fundet sted. Vedkommende selskab eller forening m. v. skal desuden for samme skatteår ansættes ekstraordinært til indkomstskat af indtægten for tiden fra udløbet af det regnskabsår, som er lagt til grund ved den ordinære skatteansættelse for det pågældende skatteår, og indtil opløsningen eller overgangen til skattefri virksomhed.

Stk. 2. Om opløsningen eller overgangen til skattefri virksomhed skal likvidator eller,

hvor en sådan ikke er valgt eller beskikket, bestyrelsen inden 4 uger tilstille statens ligningsdirektorat en anmeldelse, bilagt opgørelse over indkomsten for det i stk. 1, 2. punktum, nævnte tidsrum. På denne opgørelse er reglerne om selvangivelse anvendelige, for så vidt det er foreneligt med deres indhold. Undlades den foreskrevne anmeldelse, ifalder den eller de forsømmelige en bøde, der fastsættes af finansministeren, medmindre denne eller den forsømmelige selv ønsker sagen afgjort ved rettergang. Indsendelse af anmeldelsen såvel som af den nævnte opgørelse kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, hvis størrelse fastsættes af finansministeren. Bøderne tilfalder statskassen.

Stk. 3. Opløses et selskab eller en forening m. v., eller ophører de med at drive skattepligtig virksomhed, før begyndelsen af det skatteår, for hvilket de første gang skal skatteansættes i medfør af § 4, skal de skatteansættes ekstraordinært for det skatteår, i hvilket opløsningen eller ophøret af den skattepligtige virksomhed finder sted. Reglerne i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på denne ansættelse, der omfatter indkomsten for den periode, hvori selskabet eller foreningen m. v. har drevet skattepligtig virksomhed.

§ 6. Skattepligten for udenlandske selskaber og foreninger m. v., der i medfør af § 2 undergives begrænset skattepligt her i landet, indtræder med det skatteår, som følger umiddelbart efter udløbet af den første periode, for hvilken der aflægges regnskab for den her i landet skattepligtige indkomst. Ansættelsen omfatter indkomsten i hele perioden uden hensyn til dens længde.

Stk. 2. Hvor særlige forhold gør sig gældende, kan første skatteansættelse med ligningsrådets tilladelse foretages for et andet skatteår end nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan ligningsrådet bestemme, at et udenlandsk selskab eller forening m. v. første gang skal skatteansættes, når der er forløbet et år efter erhvervelsen af den pågældende indkomstkilde.

§ 7. Når udenlandske selskaber og foreninger m. v., der i medfør af § 2 undergives begrænset skattepligt her i landet, opløses eller ophører med at drive skattepligtig

virksomhed her i landet, vedbliver skattepligten til udløbet af det skatteår, i hvilket opløsningen eller ophøret af den skattepligtige virksomhed har fundet sted. Vedkommende selskab eller forening m. v. skal desuden for samme skatteår ansættes ekstraordinært til indkomstskat af indtægten for tiden fra udløbet af det regnskabsår, som er lagt til grund ved den ordinære skatteansættelse for det pågældende skatteår, og indtil opløsningen eller ophøret af den skattepligtige virksomhed. Reglerne i § 5, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på de her omhandlede selskaber og foreninger m. v.

Afsnit III.

Den skattepligtige indkomst.

§ 8. Den skattepligtige indkomst opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler, for så vidt de efter deres indhold er anvendelige på de i denne lov omhandlede selskaber og foreninger m. v.

Stk. 2. Selskaber og foreninger m. v. svarer ikke særlig indkomstskat; men deres særlige indkomst medregnes ved opgørelsen af deres skattepligtige almindelige indkomst efter reglerne i lov af d. d. om særlig indkomstskat m. v.

Stk. 3. For de i § 1, stk. 1, nr. 3 og 4, omhandlede kooperative virksomheder gælder reglerne i §§ 14-16.

§ 9. De i § 1, stk. 1, nr. 6, § 2 og § 3, stk. 1, nr. 6, nævnte selskaber og foreninger m. v. kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kun fratække udgifter, som vedrører de indkomstkilder, hvis indtægter er skattepligtige.

§ 10. Som grundlag for skatteansættelsen for et givet skatteår for de i denne lov omhandlede selskaber og foreninger m. v. benyttes det indkomstår, der udløber i eller falder sammen med det foregående skatteår, medmindre ligningsrådet i særlige tilfælde tillader, at et andet indkomstår lægges til grund.

Stk. 2. Et tidligere benyttet indkomstår kan ikke ved senere skatteansættelser fraviges uden tilladelse fra ligningsrådet.

Stk. 3. Såfremt en person, et selskab, en forening m. v. eller en kreds af personer,

selskaber og foreninger m. v. på grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse udøver en bestemmende indflydelse på et selskab eller en forening m. v., kan ligningsrådet, såfremt der med denne indflydelse er forbundet en væsentlig interesse i dette selskabs eller denne forenings driftsresultat, kræve, at selskabet eller foreningen m. v. omlægger sit indkomstår, således at det bliver sammenfaldende med det, der benyttes af vedkommende personer, selskaber eller foreninger m. v.

Stk. 4. Fremkommer der ved omlægning af indkomstår en indkomstperiode, der er kortere eller længere end 12 måneder, foretages skatteansættelsen på grundlag af indkomsten i den benyttede indkomstperiode.

§ 11. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for de i denne lov omhandlede selskaber og foreninger m. v. kan fradrages halvdelen af de i indkomståret erlagte, forfaldne indkomstskatter, der pålignes i henhold til denne lov.

§ 12. Såfremt et her hjemmehørende selskab eller forening m. v., der kontrolleres af en udenlandsk virksomhed, i sine handelsmæssige eller økonomiske forbindelser med denne er underkastet andre vilkår end dem, som ville gælde for et uafhængigt foretagende, skal til selskabets eller foreningens skattepligtige indkomst henføres den fortjeneste, som selskabet eller foreningen må antages at ville have opnået, hvis selskabet eller foreningen havde været et uafhængigt foretagende, der under frie vilkår afsluttede forretninger med vedkommende udenlandske virksomhed.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på udenlandske selskaber og foreninger m. v., såfremt den i § 2, stk. 1, a) omhandlede virksomhed med fast driftssted her i landet udøves som en filialvirksomhed af den i udlandet udøvede hovedvirksomhed.

Stk. 3. For udenlandske forsikrings-selskaber, der driver forsikringsvirksomhed her i landet, fastsættes indkomsten her i landet til den del af selskabets samlede indkomst, opgjort efter skattelovgivningens almindelige regler, som efter forholdet mellem dets brutto-præmieindtægt her i landet og dets samlede brutto-præmieindtægt falder på

brutto-præmieindtægten her i landet. Hvor særlige forhold gør sig gældende, kan finansministeren efter indstilling fra ligningsrådet tillade en anden opgørelsesmåde anvendt.

§ 13. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

1) Overkurs, som et selskab opnår ved udstedelse af aktier eller ved udvidelse af sin aktiekapital.

2) Beløb, som et her i landet hjemmehørende selskab, jfr. § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, oppebærer som udbytte af aktier eller andele i andre sådanne selskaber, hvad enten disse er hjemmehørende her i landet eller i udlandet, medmindre de pågældende aktier eller andele er erhvervet i spekulationsøjemed eller som led i det udbyttmodtagende selskabs næringsvirksomhed.

3) Beløb, som et her i landet hjemmehørende selskab, jfr. § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, oppebærer som udbytte af egne aktier eller andele.

Stk. 2. Forsikringsselskaber kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage beløb, der henlægges til dækning af de overfor de forsikrede indgæede forpligtelser (præmiereserve og skadesreserve) eller til bonusfonds. Endvidere kan fradrages beløb, der af nævnte selskaber henlægges til sikkerhedsfonds, såfremt det i selskabets vedtægter er fastsat, at sikkerhedsfondens midler alene kan anvendes til styrkelse af præmiereserven eller på anden måde til fordel for de forsikrede.

§ 14. For de i § 1, stk. 1, nr. 3, omhandlede brugsforeninger udgør indkomsten 5 pct. af foreningens formue, jfr. herved § 16, ved udgangen af indkomståret.

Stk. 2. I tilfælde, hvor en indkomstperiode er kortere eller længere end 12 måneder, foretages en tilsvarende nedsættelse eller forhøjelse af den i stk. 1 fastsatte procent.

§ 15. For produktions- og salgsforeninger, jfr. § 1, stk. 1, nr. 4, udgør indkomsten de nedenfor anførte procenter af foreningens formue, jfr. herved § 16, ved udgangen af indkomståret.

a. Såfremt foreningen i indkomståret ikke har foretaget opkøb af råvarer hos andre end medlemmer: 4 pct. af den nævnte formue.

b. Såfremt foreningen i indkomståret også har foretaget opkøb af råvarer hos ikke-medlemmer: 4 pct. af en så stor del af den nævnte

formue, som svarer til forholdet mellem opkøbet hos medlemmer samt opkøbet af færdigvarer hos ikke-medlemmer og det samlede opkøb, og 6 pct. af en så stor del af formuen, som svarer til forholdet mellem opkøbet af råvarer hos ikke-medlemmer og det samlede opkøb. Overstiger købesummen for de af ikke-medlemmer leverede råvarer ikke 3 pct. af det samlede opkøb, ansættes indkomsten dog kun til 4 pct. af foreningens formue.

Stk. 2. Ved anvendelsen af reglerne i stk. 1 på hovedforeninger anses hele disses omsætning med de hovedforeningen tilsluttede kooperative virksomheder for omsætning med medlemmer, medens deres omsætning i øvrigt anses for omsætning med ikke-medlemmer.

Stk. 3. Har foreningen i indkomståret drevet detailsalg fra butik, fra vogn eller på anden måde, medregnes indtægten ved dette detailsalg, opgjort efter reglerne i § 8, stk. 1, til foreningens skattepligtige indkomst.

Stk. 4. I tilfælde, hvor en indkomstperiode er kortere eller længere end 12 måneder, foretages en tilsvarende nedsættelse eller forhøjelse af de i stk. 1 fastsatte procenter af formuen.

§ 16. Opgørelsen af brugsforeningers og produktions- og salgsforeningers formue, jfr. §§ 14 og 15, foretages i overensstemmelse med skattelovgivningens almindelige regler.

Stk. 2. Ved opgørelsen af en forenings formue bortses der i denne forbindelse fra den del af indkomstårets overskud, der som dividende eller efterbetaling udloddes for det pågældende indkomstår.

Stk. 3. Til en forenings formue henregnes andele i hovedforeninger samt den del af foreningens reservefonds i hovedforeningen, som den ved sin udtræden af hovedforeningen kan kræve udbetalt af denne; den del, der ikke kan kræves udbetalt som anført, henregnes til hovedforeningens formue.

Afsnit IV.

Indkomstskattens beregning.

§ 17. De i § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte aktieselskaber og andre selskaber udreder indkomstskatten med 44 pct. af det beløb, hvormed den skattepligtige indkomst overstiger 5 000 kr., jfr. dog § 35, stk. 2.

Stk. 2. Godtgør et af de i § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte selskaber, at en vis del af dets skattepligtige indkomst hidrører fra virksomhed i udlandet, nedsættes den beregnede indkomstskat med halvdelen af det skattebeløb, der forholdsmæssigt svarer til den nævnte del af indkomsten. Nedsættelsen fragår i den i medfør af bestemmelsen i § 11 fradragsberettigede del af indkomstskatten. Hvor det er forbundet med betydelige praktiske vanskeligheder at opgøre, hvor stor en del af den skattepligtige indkomst, der hidrører fra virksomhed i udlandet, kan ligningsrådet tillade, at nedsættelsen beregnes på et andet grundlag.

§ 18. Brugsforeninger, jfr. § 1, stk. 1, nr. 3, udreder indkomstskatten med 44 pct. af det beløb, hvormed den skattepligtige indkomst overstiger 5 000 kr., jfr. dog § 35, stk. 3. Foreninger, der udelukkende foretager indkøb af råstoffer, som medlemmerne benytter til deres bedrifts udøvelse, samt hovedforeninger med samme formål svarer dog kun skatten med 18 pct. af det beløb, hvormed den skattepligtige indkomst overstiger 5 000 kr.

§ 19. Produktions- og salgsforeninger, jfr. § 1, stk. 1, nr. 4, udreder indkomstskatten med 18 pct. af det beløb, hvormed den skattepligtige indkomst overstiger 5 000 kr.

§ 20. De i § 1, stk. 1, nr. 5, nævnte gensidige forsikringsforeninger samt i § 1, stk. 1, nr. 6, nævnte foreninger m. v. udreder indkomstskatten med 44 pct. af det beløb, hvormed den skattepligtige indkomst overstiger 5 000 kr., jfr. dog § 35, stk. 4.

§ 21. Udenlandske selskaber og foreninger m. v., jfr. § 2, udreder indkomstskatten med 44 pct. af det beløb, hvormed den skattepligtige indkomst overstiger 5 000 kr.

§ 22. Inden skatten beregnes efter foranstående regler, afrundes det skattepligtige beløb nedefter til nærmeste med 100 delelige kronebeløb.

§ 23. Af den efter reglerne i denne lov udredede indkomstskat med tillæg af eventuelle renter i anledning af for sen indbeta-

ling tilfalder $\frac{3}{25}$ den eller de kommuner, hvori selskabet eller foreningen m. v. har drevet virksomhed, jfr. bestemmelserne i kapitel V i lov vedrørende personlig skat til kommunen.

Afsnit V.

Bestemmelser om ligning, selvangivelse og opkrævning.

§ 24. Her i landet hjemmehørende aktieselskaber sættes i skat i den skattekreds, hvortil den kommune hører, i hvilken de ifølge den stedfundne anmeldelse til aktieselskabsregisteret har deres hjemsted. Andre her i landet hjemmehørende selskaber og foreninger m. v. ansættes i den skattekreds, hvortil den kommune hører, i hvilken hovedkontoret findes, eller hvorfra bestyrelsen foregår.

Stk. 2. Udenlandske selskaber og foreninger m. v. ansættes i den skattekreds, hvortil den kommune hører, i hvilken den skattepligtige virksomhed er beliggende.

Stk. 3. Finansministeren afgør i tvivlstilfælde spørgsmålet om, i hvilken skattekreds et selskab eller en forening m. v. skal skatteansættes. Endvidere kan finansministeren efter forhandling med indenrigsministeren bestemme, at et selskab eller en forening m. v. skal anses for hjemmehørende i en anden skattekreds end den, der følger af foranstående bestemmelser.

§ 25. Inden den 1. februar sender den kommunale ligningsmyndighed til skatterådet for den skattekreds, hvortil kommunen hører, en fortegnelse over de på kommunens mandtalsliste opførte skattepligtige selskaber og foreninger m. v.

Stk. 2. Skatterådet udarbejder på grundlag af de fra kommunerne modtagne fortegnelser samt ud fra eventuelle yderligere oplysninger, som måtte være i skatterådets besiddelse, en liste over de i skattekredsen hjemmehørende skattepligtige selskaber og foreninger m. v.

§ 26. Snarest efter den 1. april udsender vedkommende skatteråd selvangivelsesskema til alle selskaber og foreninger m. v., der kan anses for skattepligtige.

F. t. I. om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

Stk. 2. Den omstændighed, at et selskab eller en forening m. v. ikke får selvangivelseskema tilsendt, fritager ikke for pligten til at indgive selvangivelse eller for retsvirkningerne af manglende selvangivelse.

§ 27. De i denne lov omhandlede selskaber og foreninger m. v. skal indsende selvangivelse senest den 30. april. Såfremt det indkomstår, der danner grundlag for selvangivelsen, udløber i det kalenderår, hvori selvangivelsen skal indgives, er fristen dog 31. maj. Selvangivelsen skal indgives til det skatteråd, der skal foretage ansættelsen, jfr. § 24.

Stk. 2. Skatterådet kan, hvor særlige omstændigheder taler derfor, indrømme udsættelse med indgivelse af selvangivelsen, for så vidt sådan udsættelse er forenelig med ligningsarbejdets tilrettelæggelse og rettidige tilendebringelse.

§ 28. Hvor behørig selvangivelse ikke foreligger, ansættes indkomsten til et skønsmæssigt beløb.

Stk. 2. Hvor behørig selvangivelse ikke foreligger rettidigt, forhøjes indkomstskatten med 1 pct. for hver dag, fristen for selvangivelsens rettidige indsendelse er overskredet, dog højst med 10 pct. Forhøjelsen skal derhos mindst udgøre 50 kr., og den må i intet tilfælde overstige 5 000 kr. Forhøjelsen kan, hvor ganske særlige omstændigheder taler derfor, helt eller delvis eftergives af finansministeren eller den, han måtte bemyndige dertil.

Stk. 3. Indgivelse af selvangivelse for selskaber og foreninger m. v. kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, hvis størrelse fastsættes af amtsligningsinspektøren for den amtsskattekræds, i hvilken selskabet eller foreningen m. v. sættes i skat. For selskaber og foreninger m. v., der skatteansættes i Københavns eller Frederiksberg kommune, fastsættes tvangsbødernes størrelse af vedkommende skattedirektorat. Bøderne tilfalder statskassen.

§ 29. Har et selskab eller en forening m. v. indgivet selvangivelse og vedlagt denne et regnskab, der på indsendelsestidspunktet endnu ikke er godkendt af generalforsamlingen, skal der senest 14 dage efter generalforsamlingens afholdelse gives ved-

kommende skatteråd meddelelse om generalforsamlingens beslutning med hensyn til det pågældende regnskab. Indsendelse af meddelelsen kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder i overensstemmelse med reglerne i § 28, stk. 3.

Stk. 2. Er den i stk. 1 omtalte meddelelse ikke indsendt rettidigt, og medfører generalforsamlingens beslutning med hensyn til regnskabet en forhøjelse af den selvangivne indkomst, skal den hertil svarende forhøjelse af indkomstskatten opkræves med et tillæg, der beregnes efter samme regler som angivet i § 28, stk. 2.

§ 30. Indkomstskatten for selskaber og foreninger m. v. forfalder til betaling den 1. november med betalingsfrist til og med den 20. i samme måned. Såfremt skatten ikke betales rettidigt, vil der være at svare renter af samme $\frac{1}{2}$ pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne. Skattebeløb, der ikke er betalt senest den efter forfaldstidspunktet følgende 3. januar, søges med påløbne renter efter lovlig omgang inddrevet ved udpantning.

Stk. 2. Skatten opkræves af amtstuen i det distrikt, hvori selskabets eller foreningens hjemstedskommune er beliggende. For selskaber og foreninger m. v., der er hjemmehørende i Københavns kommune, foretages opkrævningen dog af direktoratet for Københavns skattevæsen.

Stk. 3. De beløb, der efter bestemmelsen i § 23 tilfalder kommuner, afregnes af amtstuen (direktoratet for Københavns skattevæsen) senest 14 dage efter, at de er indgået.

Afsnit VI.

Andre bestemmelser.

§ 31. Ligningsrådet kan tillade, at to eller flere aktieselskaber sambeskattes. Det er dog en betingelse herfor, at aktieselskaberne har samme regnskabsår. Hvis aktieselskaberne er hjemmehørende her i landet, kan tilladelse kun meddeles, hvis samtlige aktier i datterselskaberne ejes af moderselskabet eller af et eller flere af de datterselskaber, der inddrages under sambeskatningen. Er et eller flere af datterselskaberne hjemmehørende i udlandet, kan til-

ladelse meddeles, såfremt de danske aktieselskaber, der inddrages under sambeskatningen, ejer hele den del af de udenlandske datterselskabers aktiekapital, som efter lovgivningen i det pågældende land kan ejes af aktieselskaber her i landet. De nærmere vilkår for sambeskatningen — herunder bestemmelser om, hvorledes der skal gås frem i tilfælde af dennes ophævelse — fastsættes af ligningsrådet.

Stk. 2. De foran om aktieselskaber givne regler finder tilsvarende anvendelse på de i § 1, stk. 1, nr. 2, nævnte selskaber.

§ 32. Er der til brug ved skatteansættelsen eller skatteberegningen for et selskab eller en forening m. v. afgivet urigtige, ufuldstændige eller på anden måde vildledende oplysninger under sådanne omstændigheder, at forholdet er strafbart efter lovgivningen om straf for skattesvig m. v., kan der pålægges selskabet eller foreningen bødeansvar. Bødens størrelse fastsættes af finansministeren, medmindre denne eller vedkommende selskab eller forening m. v. ønsker sagen afgjort ved rettergang.

Stk. 2. Af de efter bestemmelsen i stk. 1 ikendte bøder tilfalder $\frac{3}{25}$ den eller de kommuner, som i henhold til § 23 er berettigede til andel i indkomstskatten for det pågældende skatteår.

§ 33. Er et selskab eller en forening m. v. opløst og formuen udloddet til aktionærerne eller medlemmerne, uden at der er afsat tilstrækkelige midler til dækning af den selskabets eller foreningens påhvilende indkomstskat, er aktionærerne og medlemmerne tiligemed likvidator eller, hvor en sådan ikke er valgt eller beskikket, bestyrelsen, solidarisk ansvarlig for skattens betaling. Mod likvidator (bestyrelsen) kan det solidariske ansvar ikke gøres gældende for et større beløb end summen af de til aktionærer eller medlemmer foretagne udlodninger, og aktionærer eller medlemmer er kun ansvarlige i det omfang, hvori de har modtaget udlodning fra sammenslutningen.

§ 34. I øvrigt finder skattelovgivningens regler anvendelse på de i denne lov omhandlede selskaber og foreninger m. v., for så vidt de er forenelige med de i denne lov givne bestemmelser.

Afsnit VII.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

§ 35. Bestemmelserne i denne lov finder første gang anvendelse ved skatteligningen for skatteåret 1961-62.

Stk. 2. For skatteårene 1961-62—1964-65 incl. kan den indkomstskat, der pålignes de i § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte selskaber, ikke overstige det beløb, der fremkommer, når skatten beregnes efter følgende regler:

Skatteåret 1961-62: 12 pct. af den del af den skattepligtige indkomst, der ikke overstiger 5 pct. af den indbetalte aktiekapital eller andelskapital, og 52 pct. af resten af indkomsten.

Skatteåret 1962-63: 20 pct. af den del af den skattepligtige indkomst, der ikke overstiger 5 pct. af den indbetalte aktiekapital eller andelskapital, og 52 pct. af resten af indkomsten.

Skatteåret 1963-64: 28 pct. af den del af den skattepligtige indkomst, der ikke overstiger 5 pct. af den indbetalte aktiekapital eller andelskapital, og 52 pct. af resten af indkomsten.

Skatteåret 1964-65: 36 pct. af den del af den skattepligtige indkomst, der ikke overstiger 5 pct. af den indbetalte aktiekapital eller andelskapital, og 52 pct. af resten af indkomsten.

Den indbetalte aktiekapital eller andelskapital opgøres efter reglerne i statsskatte-lovens § 1, nr. 3, jfr. § 28 i lovbekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958.

Friaktier, der tildeles et selskabs aktionærer den 1. januar 1961 eller senere, medregnes ikke ved opgørelsen af den indbetalte aktiekapital.

Stk. 3. For de i § 18, 1. punktum, omhandlede brugsforeninger beregnes indkomstskatten for skatteåret 1961-62 med 38 pct. af det beløb, hvormed den skattepligtige indkomst overstiger 5 000 kr.

Stk. 4. For skatteårene 1961-62—1964-65 incl. beregnes indkomstskatten for de i § 1, stk. 1, nr. 5 og 6, nævnte foreninger m. v. som følger:

Skatteåret 1961-62: 20 pct. af det beløb, hvormed den skattepligtige indkomst overstiger 5 000 kr.

Skatteåret 1962-63: 26 pct. af det beløb, hvormed den skattepligtige indkomst overstiger 5 000 kr.

Skatteåret 1963-64: 32 pct. af det beløb, hvormed den skattepligtige indkomst overstiger 5 000 kr.

Skatteåret 1964-65: 38 pct. af det beløb, hvormed den skattepligtige indkomst overstiger 5 000 kr.

Stk. 5. Indkomstskatter, der er beregnet i henhold til de for skatteåret 1960-61 og tidligere skatteår gældende regler, kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages i overensstemmelse med de hidtil gældende regler om fradrag for disse skatter.

§ 36. Aktieselskaber m. v., der i henhold til de hidtil gældende regler om udbytte-ratebeskatning har været undergivet udbytterateskattepligt, skal opgøre deres udbytte m. v. for skatteåret 1960-61 efter de i udskrivningsloven for dette skatteår givne regler, uanset om det indkomstår, der danner grundlag for denne opgørelse, også vil danne grundlag for indkomstansættelsen for skatteåret 1961-62 eller et senere skatteår.

§ 37. Aktieselskaber, der i medfør af de hidtil gældende regler har været sambeskattet for skatteåret 1960-61, skal særbeskattes fra og med skatteåret 1961-62, medmindre aktieselskaberne fremsætter begæring om at fortsætte sambeskatningen.

Stk. 2. Såfremt sambeskatning ophører, skal der ved anvendelsen af bestemmelsen i § 15 i lovebekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958 forholdes som følger:

a) Såfremt et eller flere af de sambeskattede aktieselskaber har haft underskud i det til grund for ansættelsen for skatteåret 1960-61 liggende indkomstår, kan dette underskud ikke overføres til skatteårene 1961-62 og 1962-63 i det omfang, hvori det ved opgørelsen af aktieselskabernes samlede indkomst er modregnet i overskud fra andre aktieselskaber. Hvor flere af de sambeskattede aktieselskaber har haft underskud, anses modregningen i overskud for at være sket i forhold til de pågældende aktieselskabers underskudsbeløb.

b) Med hensyn til overførsel til skatteåret 1961-62 af underskud fra skatteåret 1959-60 forholdes som under a) angivet, dog at overførsel heller ikke kan ske for så vidt angår underskud, der er bragt til fradrag ved opgørelsen af de sambeskattede

aktieselskabers skattepligtige indkomst for skatteåret 1960-61.

Stk. 3. De foran om aktieselskaber givne regler finder tilsvarende anvendelse på de i § 1, stk. 1, nr. 2, nævnte selskaber.

§ 38. Deltagere i her i landet hjemmehørende partrederier, kommanditselskaber, kommanditaktieselskaber og andre selskaber, hvor en eller flere af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, skal, såfremt den pågældende sammenslutning for skatteåret 1960-61 har været ansat til statsskat efter bestemmelsen i § 2, nr. 5, a, i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten med senere ændringer, for skatteåret 1961-62 undergives en særlig beskatning efter reglerne i stk. 2 og 3.

Stk. 2. Den i stk. 1 nævnte beskatning omfatter halvdelen af de reserver, der er i behold hos selskabet m. v. ved udgangen af det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for skatteåret 1960-61. Reserver, der er henlagt af beløb, som har været medregnet ved opgørelsen af deltagerens skattepligtige indkomst, medregnes dog ikke i denne forbindelse. Har selskabet m. v. for det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for skatteåret 1960-61 eller for tidligere indkomstår, nedskrevet værdien af aktiver ved benyttelse af reserver, der ikke har været medregnet ved opgørelsen af deltagerens skattepligtige indkomst, omfatter beskatningen tillige halvdelen af de beløb, hvormed de pågældende aktiver er nedskrevet.

Stk. 3. De enkelte deltageres andel i de reserver m. m., der efter reglerne i stk. 2 skal undergives beskatning, medregnes ved opgørelsen af de pågældendes skattepligtige særlige indkomst for skatteåret 1961-62, jfr. lov af d. d. om særlig indkomstskat m. v.

Stk. 4. Formuegenstande, som er i behold hos de i stk. 1 nævnte selskaber m. v. ved udgangen af det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for skatteåret 1960-61, skal ved opgørelsen af deltagerens skattepligtige indkomster for skatteåret 1961-62 og følgende skatteår behandles, som om de var anskaffet af deltagerne til de beløb, hvortil de er erhvervet af selskabet m. v., og eventuelle skattemæssige afskrivninger, som selskabet m. v. har foretaget, skal anses for foretaget af del-

tagerne. Henlæggelser til investeringsfonds, som er foretaget af de nævnte selskaber m. v., og som henstår ubenyttede ved udgangen af det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for skatteåret 1960—61, betragtes som om de var foretaget af deltagerne i de respektive henlæggelsesår.

Stk. 5. Uanset bestemmelserne i stk. 1-4 finder de hidtil gældende regler, herunder bestemmelserne om efteransættelse af selskabet m. v. og om indkomstbeskatning af likvidationsprovenu hos deltagerne anvendelse i tilfælde, hvor det pågældende selskab m. v. er endeligt opløst eller overgået til skattefri virksomhed før begyndelsen af skatteåret 1961-62.

§ 39. Med virkning fra og med skatteåret 1961-62 ophæves følgende bestemmelser i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten med senere ændringer: § 1, nr. 3, § 2, nr. 5, § 4, næstsidste og sidste stk., § 6, næstsidste stk., § 8, stk. 11, 12 og 13, § 35, stk. 3 og 4, § 36, stk. 4, 5, 6, 7 og 8, § 37, stk. 3 og 4, og § 38, næstsidste stk.

§ 40. Finansministeren fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af denne lov og bemyndiges til at afholde de til lovens gennemførelse nødvendige udgifter.

§ 41. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget indeholder beskatningsregler for aktieselskaber, andelsselskaber, kooperative virksomheder og erhvervsdrivende foreninger, stiftelser og institutioner m. fl., d. v. s. for alle andre skattepligtige end personer og dødsboer.

Reglerne om beskatning af de nævnte selskaber m. v. findes i statsskatteoven, i de årlige udskrivningslove, senest lov nr. 76 af 21. marts 1959, i de årlige ligningslove, senest lovekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958, samt i kommuneskatteoven.

De skattepligtige, der omfattes af forslaget, falder i følgende 3 hovedgrupper:

- 1) Aktieselskaber og andre selskaber, der i skattemæssig henseende ligestilles med aktieselskaber.
- 2) Kooperative virksomheder (brugsforeninger og produktions- og salgsforeninger).
- 3) Erhvervsdrivende foreninger m. fl.

I. Aktieselskabsbeskatningen.

De væsentligste principielle ændringer, som forslaget indeholder, vedrører aktieselskabsbeskatningen. Forinden disse ændringer beskrives, vil det formentlig være praktisk kort at redegøre for de gældende regler.

A. De gældende beskatningsregler.

Indkomstopgørelsen for aktieselskaber sker efter samme regler som for personer. Som det vil fremgå af det følgende, kan aktieselskaber dog ikke i fuldt omfang fradrage betalte skatter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Beregningen af den ordinære indkomstskat til staten sker nu efter en progressiv trinskala, således at forholdet mellem selskabets skattepligtige indkomst og aktiekapitalen er bestemmende for skatteprocenten, og således at oprykning fra et beskatningstrin til et højere bevirker, at hele indkomsten kommer ind under den højere beskatningsprocent. Efter at beskatningsprocenten er udfundet, men inden skatten beregnes, gives der et fradrag i indkomsten på 5 pct. af den indbetalte aktiekapital. I den herefter beregnede skat ydes der nedsættelse for henlæggelser til faste reserver, d. v. s. reserver, der ikke kan anvendes til udbetaling af udbytte, men som alene er bestemt til at tjene som sikkerhed mod fremtidige tab. Reservefondslempelsen gennemføres på den måde, at den del af den beregnede skat, som efter forholdet mellem reservefondshen-

læggelsen og den ansatte skattepligtige indkomst falder på reservefondshenlæggelsen, nedsættes med en fjerdedel. Ved senere forbrug af lempede reserver skal halvdelen af det beløb, der har fået skattelempe, tillægges den skattepligtige indkomst ved statsskattens beregning.

Endelig ydes der fradrag for virksomhed i udlandet, idet det efter foretagelsen af 5 procentsfradraget og beregningen af reservefondsgodtgørelsen fremkomne skattebeløb nedsættes efter forholdet mellem den del af selskabets bruttoindtægt, som hidrører fra virksomhed i udlandet, og selskabets samlede bruttoindtægt.

Den ordinære indkomstskat kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Den udskrives med en forhøjelse på 20 pct., der ligeledes kan bringes til fradrag ved indkomstopgørelsen, og med endnu en forhøjelse på 25 pct., som ikke er fradragsberettiget.

Den overordentlige statsskat opdeles i en udbytterate og en restrate.

Udbytteraten er progressiv på forholdet mellem „udbytte m. v.“ og „aktiekapital m. v.“. Ved „udbytte m. v.“ forstås det udbytte, der udloddes til aktionærerne, med tillæg af henlæggelser til reserver, der ikke betragtes som „faste reserver“ (men med fradrag af forbrug af tidligere års henlæggelser til konti, der kan benyttes til udbyttebetaling). Ved „aktiekapital m. v.“ forstås den indbetalte aktiekapital med tillæg af 50 pct. af det beløb, hvormed de „faste“ reserver overstiger halvdelen af aktiekapitalen. Ved skattens beregning på grundlag af dette forhold mellem „udbytte m. v.“ og „aktiekapital m. v.“ anvendes en progressiv rateskala. Såfremt „udbytte m. v.“ ikke når op på 5 pct. af „aktiekapital m. v.“, svares der ikke udbytterate.

Udgangspunktet for beregningen af restraten er forholdet mellem den skattepligtige indkomst og „aktiekapital m. v.“. På basis af dette forhold beregnes „restratens grundtal“ ved hjælp af samme rateskala, som benyttes ved udbytteratens beregning. Såfremt dette grundtal ikke overstiger den beregnede udbytterate, svares der ingen restrate. Overstiger grundtallet derimod udbytteraten — hvilket er det sædvanlige — udgør restraten $\frac{2}{3}$ af forskellen mellem grundtallet og udbytteraten.

Den overordentlige skat kan ikke bringes til fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Skatten udskrives med en forhøjelse på 45 pct., der heller ikke er fradragsberettiget.

Der findes desuden særlige regler om datterselskabslempelse. Reglerne finder anvendelse i de tilfælde, hvor et aktieselskab (moderselskab) ejer mindst 50 pct. af aktiekapitalen i et andet aktieselskab (datterselskabet). I så fald indrømmes der på begæring hel eller delvis eftergivelse af den del af moderselskabets statsskatter, (men ikke kommuneskatter), der falder på udbyttet. Hvis moderselskabets eneste faktiske virksomhed består i at eje og administrere aktier i et bestemt andet selskab, kan en sådan lempelse indrømmes, selv om moderselskabet kun ejer 25 pct. af aktiekapitalen i datterselskabet, men i så fald lempes kun den overordentlige statsskat.

Aktieselskaber svarer endvidere *indkomstskat til kommunen* med kommunens skatteprocent, dog mindst med 4 pct. og højst 5 pct. af den skattepligtige indkomst. Bortset fra fradrag for virksomhed i udlandet indrømmes der ikke fradrag ved kommuneskattens beregning. Kommuneskatten kan ligesom den ordinære statsskat og 20 pct. forhøjelsen af denne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Af de ovenfor beskrevne regler kan udledes forskellige principper, som har været medvirkende ved reglerens udformning.

Først må nævnes det princip, som går ud på at undergive henlæggelserne til faste reserver en lempeligere beskatning end beløb, der udbetales som udbytte, eller som reserveres til senere udbytteudbetaling. Dette princip findes ved den ordinære indkomstskat udtrykt i reglen om nedsættelse i skatten for henlæggelser til faste reserver og gennemføres ved den overordentlige indkomstskat på den måde, at udbytteraten er højere end restraten. Endvidere tages der som nævnt ved beregningen af den overordentlige skat hensyn til de faste reserver, idet disse i et vist omfang kan lægges til aktiekapitalen ved beregningen af det forholdstal, der bestemmer skatteprocenten. Princippet synes således stærkest og mest konsekvent gennemført ved den overordentlige beskatning.

Det princip, som gennem en forstærkning af beskatningen af den del af indkomsten, der udbetales som aktieudbytte, søger at tilskynde til den størst mulige konsolidering, krydses imidlertid til en vis grad af et andet hensyn, som ligeledes har fundet udtryk i de nugældende beskatningsregler, nemlig en bestræbelse for at afsvække den dobbeltbeskatning, som opstår, når først hele indkomsten beskattes hos selskabet og derefter den del af den samme indkomst, der udbetales som udbytte, beskattes hos aktionæren. Dette hensyn er ved den ordinære indkomstbeskatning varetaget ved ind-

rømmelsen af et skattefrit fradrag i selskabets indkomst på 5 pct. af aktiekapitalen og ved den overordentlige skat på den måde, at udbytterate ikke skal beregnes, når udbyttet er mindre end 5 pct. af aktiekapitalen m. v. Sidstnævnte regel medfører ganske vist blot, at der i stedet beregnes restrate også af det udbetalte udbytte, men da restraten jo er lavere end udbytteraten, gennemføres der dog altså en lempeligere beskatning, når udbytteudbetalingen er lav.

Et tredje dominerende princip er den progressive beskatning. Da selskabets indtægter bl. a. er afhængige af den i selskabets investerede kapital, har man ikke, som for personers vedkommende, ladet progressionen bestemme af indtægtens absolutte størrelse, men man har taget et vist hensyn til størrelsen af den i selskabet investerede kapital.

B. Virkningerne af de gældende beskatningsregler.

Virkningerne af aktieselskabsbeskatningens progression og dens graduering efter indkomstens anvendelse er belyst i en undersøgelse, der er foretaget i det af arbejdsministeren nedsatte udvalg om erhvervsudviklingen i provinsen. Fra bilag 17 i udvalgets betænkning (nr. 206-1958, side 163-65) citeres:

„For at give et indtryk af, hvorledes disse regler virker, er der i efterfølgende oversigt anført en række eksempler på beskatning af aktieselskaber, hvis indkomst uden skattefradrag udgør fra 5-100 pct. af den indbetalte aktiekapital. Den samlede aktieselskabsskat såvel til stat som kommune er angivet i procent af indkomsten uden fradrag for skat, og der er overalt regnet med ligevægtsskatter, hvilket bl. a. betyder, at skattefradraget netop svarer til den del af de pålignede skatter, der er fradragsberettiget. Endvidere er der set bort fra, at der ved opgørelsen af „aktiekapital m. v.“ tages hensyn til de „faste“ reserver. De anførte beskatningsprocenter er beregnet under forudsætning dels af, at hele den disponible indtægt, d. v. s. indtægten med fradrag af samtlige såvel fradragsberettigede som ikke-fradragsberettigede skatter, henlægges til „faste“ reserver (kol. 1), dels af, at halvdelen af den disponible indtægt anvendes til „udbytte m. v.“ (kol. 2), og dels af, at hele den disponible indtægt anvendes til udbytte m. v. (kol. 3). Der er endvidere regnet med, at adgangen til at begære den fornævnte reservefondslempelse på $\frac{1}{4}$ ved beregningen af ordinær statsskat er benyttet fuldt ud.

Det fremgår af tabellen, at beskatningen er stærkt afhængig af forholdet mellem indkomst og aktiekapital, idet beskatningsprocenten bliver større, jo højere indtægten er i forhold til aktiekapitalens

Eksempler på beskatning af aktieselskabers indkomster.

Indkomst (uden skattefradrag) i pct. af aktiekapital	Skat i pct. af indkomst (uden skattefradrag), hvis den disponible indkomst:		
	1 fuldt ud henlægges til „faste“ reserver	2 anvendes med halvdelen til „udbytte m. v.“ og halvdelen til henlæggelse til „faste“ reserver	3 fuldt ud anvendes til „udbytte m. v.“
pct.	pct.	pct.	pct.
5	9	9	9
10	16	16	19
20	26	28	32
30	32	34	38
50	38	41	45
100	47	50	55

størrelse. Endvidere påvirkes beskatningsprocenten af, hvorledes selskabet disponerer over indkomsten. Dette skyldes dels den reservefondslømpelse, der indrømmes ved den ordinære statsskats beregning, dels opdelingen af den overordentlige statsskat i en udbytterate og en restrate. Disse regler bevirker, at beskatningsprocenten, når forholdet mellem indkomst og aktiekapital ligger fast, bliver større, når den del af indkomsten, der anvendes til udbytte eller henlæggelse til „frie“ reserver, forøges. Både den ordinære og overordentlige statsskat præmierer altså aktieselskaber, der konsoliderer.

indtjent så længe, at skattefradraget og de pålignede skatter er kommet i ligevægt.

I nedenstående tabel er anført nogle eksempler på, hvorledes en varig indkomstforøgelse beskattes i det første år og i det lange løb, når der tages hensyn til virkningerne af det begrænsede skattefradrag for aktieselskaber. Ved beregningen af disse eksempler er de foran omtalte eksempler på beskatning af hele selskabets indtægt anvendt som udgangspunkt. Det er forudsat, at der i disse tilfælde indtræffer en varig indtægtsstigning svarende til 1 pct. af aktiekapitalen, og at den således forhøjede indtægt derefter forbliver uændret gennem en årrække. Den deraf følgende stigning i aktieselskabsskatten dels for det første år og dels i det lange løb er angivet i procent af indkomstforøgelsen. Der er ved disse beregninger i øvrigt anvendt samme forudsætninger som i de foran omtalte eksempler.

For selskaber, der står over for at udvide deres virksomhed, er det af særlig interesse at se på, hvorledes indkomstforøgelser beskattes, dels i det første år, efter at indkomsten er steget, dels i det lange løb, når den forhøjede indkomst har været

Eksempler på beskatning af indtægtsforøgelser i aktieselskaber dels det første år dels i det lange løb.

Indkomst (uden skattefradrag) i pct. af aktiekapitalen	Skat i pct. af indkomst (uden skattefradrag), hvis den disponible indtægt:					
	1 fuldt ud henlægges til „faste“ reserver		2 anvendes med halvdelen til „udbytte m. v.“ og halvdelen til „faste“ reserver		3 fuldt ud anvendes til „udbytte m. v.“	
	Første år	I det lange løb	Første år	I det lange løb	Første år	I det lange løb
pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.
5	16	14	17	15	31	28
10	37	29	39	28	48	34
20	44	38	48	40	61	48
30	49	42	57	46	66	50
50	59	51	69	54	79	58
100	75	62	86	66	102	72

Som følge af, at der for selskaber kun indrømmes begrænset skattefradrag, er forskellen mellem marginalbeskatningen det første år og i det lange løb noget mindre end den tilsvarende forskel ved indkomstbeskatningen af personer.

Den procentdel af aktieselskabernes indtægter, der udskrives som selskabsskat, er som allerede nævnt navnlig afhængig af forholdet mellem selskabets indkomst og dets aktiekapital, medens de ændringer i beskatningsprocenterne, som selskaberne kan fremkalde ved at variere de beløb, der henlægges til faste reserver eller anvendes til „udbytte m. v.“, i reglen er forholdsvis beskedne, medmindre selskabet foretager ekstraordinært store udlodninger til aktionærerne af midler, hvoraf der ikke tidligere er svaret udbytterate.

Et aktieselskab vil derfor som regel kunne opnå en forholdsvis beskedne beskatning, hvis det er i stand til at skaffe sig en aktiekapital, der er tilstrækkeligt stor i forhold til indkomsten. Progressionen kan desuden i et vist omfang afbødes gennem opsamling af faste reserver. Denne sidste metode er dog mindre effektiv end en udvidelse af aktiekapitalen, dels fordi de faste reserver slet ikke tages i betragtning ved beregningen af ordinær statsskat, dels fordi der ved opgørelsen af den „aktiekapital m. v.“, der lægges til grund ved beregningen af udbytte- og restrate, ses helt bort fra et beløb svarende til halvdelen af aktiekapitalen og kun medtages halvdelen af eventuelt overskydende faste reserver.

Det gældende beskatningssystem bevirker således, at et selskab, der væsentligt forøger sin indkomst uden at udvide aktiekapitalen, rammes forholdsvis hårdt af progressionen i selskabsbeskatningen. Dette forhold har navnlig betydning for selskaber, der er i vækst. I nogle tilfælde vil sådanne selskaber ganske vist gennem investeringer få forøgede afskrivningsmuligheder og herigennem kunne afbøde en stigning i den skattepligtige indkomst, således at beskatningen i kortere eller længere tid holdes nede, selv om aktiekapitalen ikke udvides. Hvis udvidelsen af produktionsapparatet helt eller delvis finansieres gennem lån, vil retten til at fradrage renteudgifter ligeledes modvirke stigningen i selskabets skattepligtige indkomst.

Er forøgelsen i selskabets indtjening kraftig og vedvarende, vil det dog sjældent være muligt at holde den skattepligtige indkomst og dermed beskatningen nede alene gennem øgede afskrivninger og større renteudgifter. I så fald vil det ofte være nødvendigt at tilpasse aktiekapitalen til den forøgede indtjening, dersom en kraftig forøgelse af selskabsbeskatningen skal undgås.“

Det må imidlertid forekomme uheldigt, at aktie-

selskabsbeskatningen er opbygget således, at selskaberne af rent skattemæssige grunde tilskyndes til at arbejde med en større aktiekapital end nødvendigt ud fra forretningsmæssige synspunkter, og at de selskaber, der ikke ser sig i stand hertil, beskattes så hårdt, at deres muligheder for at udvide produktion og omsætning beskæres.

Ved bedømmelsen af, hvorledes den gældende aktieselskabsbeskatning virker, må det i øvrigt erindres, at den del af aktieselskabets indtjening, der udloddes som udbytte, beskattes hos aktionærerne sammen med disses øvrige indkomst. Hvor et aktieselskab ejer aktier i et andet aktieselskab, uden at betingelserne for datterselskabslempeelse er opfyldt, vil udbyttet først blive beskattet hos det udbyttegivende selskab, dernæst hos det udbyttmodtagende selskab og endelig hos dette sidste selskabs aktionærer, såfremt det udloddes til disse.

C. Beskatningsreglerne efter lovforslaget.

Efter det foreliggende lovforslag bortfalder de nuværende aktieselskabsskatter til stat og kommune og erstattes af en enkelt skat til staten på 44 pct. af den skattepligtige indkomst, dog med et skattefrit beløb på 5 000 kr. Af de indbetalte skattebeløb tilfalder $\frac{3}{25}$ (12 pct.) kommunerne, som herved vil opnå en indtægt svarende til den hidtidige kommunale aktieselskabsskat. Halvdelen af de skattebeløb, der udredes efter de nye regler, skal kunne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Samtidig foreslås det, at udbytte, som danske aktieselskaber modtager fra andre aktieselskaber, fremtidig ikke skal medregnes i den skattepligtige indkomst. Udbytte af aktier, der er erhvervet i spekulationshensigt eller som led i selskabets næringsvirksomhed, skal dog fortsat indkomstbeskattes.

Det foreslåede beskatningssystem vil såvel for de skattepligtige selskaber som for skattemyndighederne være langt enklere og mere overskueligt at arbejde med end de nugældende uhyre indviklede regler.

Med den foreslåede skattesats på 44 pct. vil den samlede udskrivning af aktieselskabsskat blive nogenlunde den samme som efter de gældende regler. Derimod vil anvendelsen af en ensartet skatteprocent i stedet for den hidtidige progressive beskatning betyde en omlægning af skattens fordeling på de enkelte selskaber. Således vil selskaber, hvis aktiekapital er betydelig i forhold til deres indtjening, og som derfor har haft fordel af den progressive beskatning, gennemgående få skatteforhøjelser. For mindre selskaber med lav indtægt

F. t. l. om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

i forhold til aktiekapitalen vil det skattefrie beløb på 5 000 kr. dog modvirke skatteforhøjelser og i visse tilfælde føre til skattenedsættelser. Selskaber, der ikke har kunnet tilvejebringe en i forhold til deres indtjening passende aktiekapital, og som derfor er blevet hårdt ramt af den progressive beskatning, vil efter forslaget få skattelettelse. Dette vil ikke mindst få betydning for mange mindre selskaber, der udvider deres produktion og omsætning. Selv om sådanne selskaber har en betydelig indtjening, vil udvidelsen af deres virksomhed kræve kapitaltilførsel, som kun sjældent fuldt ud kan fremskaffes ved udvidelse af aktiekapitalen eller ved optagelse af lån. For disse selskaber vil den foreslåede beskatning betyde en skattenedsættelse, der kan bidrage til at fremskynde udbygningen af deres virksomhed.

En anden virkning af de foreslåede regler er, at beløb, der udbetales som udbytte eller henlægges med senere udlodning for øje, bliver beskattet med samme sats som de beløb, der henlægges til selskabets faste reserver. Dette betyder ikke, at enhver tilskyndelse til konsolidering forsvinder. Der skal jo stadig foruden aktieselskabsskatten svares personlig indkomstskat hos aktionærerne af de beløb, der udbetales som udbytte, medens der alene skal svares aktieselskabsskat på indtil 44 pct. af den del af selskabets indtægt, der henlægges til reserverne. Man har herved valgt en mellemvej mellem det system, der kendes i visse andre lande — f. eks. i Vesttyskland —, hvor dobbeltbeskatningen af aktieudbytter søges afbødet derved, at aktieselskabsskatten på den del af indkomsten, der udloddes som udbytte, er lavere end selskabsskatten på resten af indtægten, og det gældende danske beskatningssystem, hvorefter selve selskabsskattens graduering efter indtægten anvendelse forstærker dobbeltbeskatningen af aktieudbytter.

Det gældende system går helt tilbage til statskatteloven af 1922. Såvel selskabsskatterne som personskatterne er imidlertid steget væsentligt siden 1922, og dette har forstærket den merbeskatning, som den udloddede del af selskabsindkomsten bliver genstand for som følge af, at udbyttet både bliver beskattet særlig hårdt i selskabet og samtidig indkomstbeskattes hos aktionærerne.

Også under en beskatning som den nu foreslåede af hele selskabsindkomsten med en fast procent uden hensyn til indkomstens anvendelse vil der som tidligere berørt fortsat bestå en kraftig tilskyndelse for selskaberne til at konsolidere sig, og et sådant system anvendes da også i en række andre lande — f. eks. i Sverige.

De gældende regler om skattefradrag ved aktie-

selskabers indkomstopgørelse er — som tidligere berørt — noget uoverskuelige. De overordentlige statskatter (udbytte- og restrate) og 45 pct.-forhøjelsen heraf kan ikke fradrages, og det samme gælder 25 pct.-forhøjelsen af den ordinære statsskat. Derimod indrømmes der fradrag for selve den ordinære statsskat og 20 pct.-forhøjelsen heraf samt for kommuneskatten. I de senere år har de fradragsberettigede skatter i gennemsnit andraget lidt over 40 pct. af det samlede skatteudsvær.

Når aktieselskabsskatten nu foreslås forenklet, således at de forskellige skatter og forhøjelser af disse slås sammen til en enkelt skat, må man tage stilling til, om denne skat skal fradrages ved indkomstopgørelsen eller ej.

Som tidligere nævnt er man ved fastsættelsen af skatteprocentens størrelse gået ud fra, at selskabsskatten i alt skal indbringe nogenlunde samme beløb som hidtil. Endvidere er det forudsat, at der skal indrømmes skattelettelse for virksomhed i udlandet efter regler, der medfører samlede nedsættelser af omtrent samme størrelse som de gældende bestemmelser.

For at belyse virkningerne af, at den ny aktieselskabsskat beregnes på grundlag af indkomsten henholdsvis uden skattefradrag, med halvt skattefradrag og med fuldt skattefradrag, har man udarbejdet nedenstående oversigt vedrørende skatteårene 1954-55—1957-58. Oversigten viser de procenter, der skulle have været anvendt for de enkelte skatteår for at opnå uændret samlet udskrivning.

*Skatteprocenten for skatteårene
1954-55—1957-58.*

	1954-55	1955-56	1956-57	1957-58
	pct.	pct.	pct.	pct.
Uden skattefradrag . . .	37	36	36	36
Med halvt skattefradrag . .	45	44	43	43
Med fuldt skattefradrag . .	57	56	53	52

Herefter må det antages, at man vil opnå nogenlunde samme udskrivning af selskabsskat som efter de gældende regler, dersom procenten fastsættes til 36 uden skattefradrag, til 43 med halvt skattefradrag eller til 52 med fuldt skattefradrag. Hvilken fremgangsmåde man end vælger, vil skatten blive den samme for de aktieselskaber, hvis indtægt er uforandret fra år til år. Derimod er det af betydning for beskatningen af indtægtsstigninger, hvilket system man vælger. Vælger man systemet med fuldt skattefradrag, vil indtægtsstigninger blive beskattet med 52 pct. det første år, efter at indtæg-

ten er steget. Med halvt skattefradrag bliver den tilsvarende procent 43, medens den, såfremt skatten ikke kan fradrages, kun vil blive 36. Set over en længere årrække vil den samlede beskatning blive ens efter alle tre metoder under forudsætning af, at selskaberne ved en beskatning med halvt eller fuldt skattefradrag kan udnytte skattefradraget. Selskaber, der — f. eks. fordi de har underskud i flere år i træk — ikke er i stand til at udnytte deres skattefradrag, vil derimod, hvis et system med skattefradrag vælges, blive hårdere beskattet end efter systemet uden skattefradrag.

Ved beregningen af den ordinære indkomstskat til staten efter de gældende regler indrømmes der — som omtalt foran under A — et fradrag i indkomsten på 5 pct. af den indbetalte aktiekapital. Endvidere svares der ikke udbytterate i de tilfælde, hvor „udbytte m. v.“ er under 5 pct. af „aktiekapital m. v.“. Derimod skal der svares såvel restrate som kommuneskat også i de tilfælde, hvor indkomsten er under 5 pct. af den indbetalte aktiekapital. De her nævnte regler bevirker således ikke, at indkomster under 5 pct. af aktiekapitalen er helt skattefri, men bidrager til at den samlede progressive beskatning for disse indkomsters vedkommende bliver særlig lav. Hvis man i forbindelse med overgangen til beskatning med en fast procent indførte et skattefrit fradrag på 5 pct. af aktiekapitalen, ville det betyde, at også den ny skat blev progressiv. Selskaber med indkomster under og lidt over 5 pct. af aktiekapitalen ville få skattenedsættelser, medens andre selskaber ville få skatteforhøjelser.

Virkningerne af et sådant 5 pct.-fradrag er belyst i følgende oversigt vedrørende skatteårene 1954-55—1957-58. Oversigten viser de skatteprocenter, der med uforandret udskrivning skulle have været fastsat for de enkelte skatteår, dersom skatten skulle have været beregnet som en fast procent af den del af indkomsten, der overstiger 5 pct. af aktiekapitalen. Oversigten viser de procenter, der ville fremkomme, hvis der alene indrømmes 5 pct.-fradrag, men ikke skattefradrag. Endvidere vises de procenter, der skulle have været benyttet, hvis der foruden 5 pct.-fradrag gives enten halvt eller fuldt skattefradrag.

Skatteprocenter for skatteårene 1954-55—1957-58, når der indrømmes 5 pct.-fradrag.

	1954-55	1955-56	1956-57	1957-58
	pct.	pct.	pct.	pct.
Med 5 pct.-fradrag, men uden skattefradrag . . .	44	43	42	42

	1954-55	1955-56	1956-57	1957-58
	pct.	pct.	pct.	pct.
Med 5 pct.-fradrag og halvt skattefradrag	55	54	52	52
Med 5 pct.-fradrag og fuldt skattefradrag	73	72	69	67

For at opnå nogenlunde uforandret provenu må skatteprocenten fastsættes til 42 uden skattefradrag, til 52 med halvt skattefradrag og til 67 med fuldt skattefradrag. Sammenlignet med en ordning uden 5 pct.-fradrag betyder et system, hvorefter der indrømmes et skattefrit fradrag på 5 pct. af aktiekapitalen, at beskatningen af indtægtsstigninger det første år, efter at indtægten er steget, skærpes i alle tilfælde, hvor indtægten overstiger 5 pct. af aktiekapitalen. Hvis der samtidig indføres fuldt skattefradrag, bliver skærpelsen særlig alvorlig.

Ved valget af beskatningssystem er det af betydning at få så lav en beskatning som muligt af indtægtsstigninger det første år, efter at indtægten er steget. Et selskab, der har forøget sin indtægt, vil nemlig ofte have behov for at udvide sit produktionsapparat. En sådan investering må som regel helt eller delvis finansieres af selskabets egne midler, og det er derfor vigtigt, at beskatningen indrettes således, at selskabets likviditet belastes mindst muligt i tiden umiddelbart efter, at indtægten er forøget. Disse betragtninger fører til, at aktieselskabsskatten burde udskrives med 36 pct. af indkomsten uden 5 pct.-fradrag og uden skattefradrag. Under hensyn hertil foreslås det, at aktieselskabsskatten udskrives uden 5 pct.-fradrag. Derimod foreslås skattefradraget opretholdt i nogenlunde samme omfang som hidtil, således at der gives halvt skattefradrag. Herefter skulle skatteprocenten fastsættes til 43. Imidlertid medfører det omtalte skattefrie beløb på 5 000 kr., som foreslås indført af hensyn til de mindre selskaber, et provenutab, der nogenlunde opvejes, når procenten som foreslået fastsættes til 44.

Det er tidligere omtalt, at der såvel ved beregningen af den ordinære indkomstskat og forhøjelserne af denne skat som ved kommuneskattens beregning, indrømmes skattelempelse for virksomhed i udlandet. De skattebeløb, som skal udredes efter de almindelige regler, nedsættes herefter med den del, som forholdsmæssigt svarer til den i udlandet indtjente bruttoindtægts andel i den samlede brutto-

indtægt. Lempelse for virksomhed i udlandet indrømmes ikke for så vidt angår de overordentlige statsskatter (udbytte- og restrate). Disse skatter andrager ialt ca. halvdelen af selskabernes samlede skattetilsvær.

Skattelempelsen for virksomhed i udlandet har til formål at fremme valutaskabende virksomhed og foreslås opretholdt. Det foreslås dog, at lempelsen fremtidig skal beregnes på grundlag af den skattepligtige indkomst — i stedet for som hidtil på grundlag af bruttoindkomsten. Hvor praktiske hensyn gør det nødvendigt, skal ligningsrådet kunne tillade en anden beregningsmåde anvendt. Som allerede omtalt indrømmes udlandsfradraget efter de gældende regler kun ved beregningen af skatter, der andrager ca. halvdelen af selskabernes samlede skattetilsvær, og disse skatter er for den overvejende dels vedkommende fradragsberettigede. Det foreslås derfor, at lempelsen kun skal gives i den fradragsberettigede halvdel af den aktieselskabsskat, der vil blive pålagt efter de foreslåede regler.

De hidtidige regler om datterselskabslempelse er ikke foreslået opretholdt. Med hensyn til udbytte, som danske aktieselskaber modtager fra andre aktieselskaber, hvad enten disse er hjemmehørende her i landet eller i udlandet, foreslås derimod, at sådant udbytte skal være fuldstændig fritaget for indkomstbeskatning hos det udbyttedragende selskab. Dette skal gælde, uanset hvor stor en del af aktiekapitalen i det udbyttegivende selskab, der ejes af det selskab, der modtager udbyttet. Herved undgås enhver form for dobbelt selskabsbeskatning af udbytte fra såvel danske som udenlandske aktieselskaber til danske aktieselskaber.

Efter de gældende regler skal der svares udbytterate i de tilfælde, hvor beløb, der er henlagt til faste reserver, senere anvendes til udbetaling af udbytte eller overføres til frie reserver. Hvis der ved beregningen af ordinær statsskat er indrømmet reservefondslempelse for henlæggelser til faste reserver, skal der, dersom disse reserver senere anvendes til udbetaling af udbytte, foretages en forhøjelse af den skattepligtige indkomst med halvdelen af den del af udlodningen, som i sin tid har fået reservefondslempelse. Denne forhøjelse — den såkaldte „penalbeskatning“ — foretages alene ved statsskatternes beregning for det indkomstår, hvori udlodningen er sket. Efter forslaget medfører det ingen skattemæssige konsekvenser, såfremt faste reserver, der er opsamlet under det nugældende beskatningssystem, anvendes til udbetaling af udbytte eller overføres til frie reserver.

Man har herved taget i betragtning, at beløb, der

overføres fra faste til frie reserver, fortsat vil være til selskabets rådighed. For så vidt angår beløb, der udloddes som udbytte fra de faste reserver, vil den omstændighed, at aktionærerne skal svare progressiv indkomstskat af udbytte, antagelig være tilstrækkeligt til at hindre, at aktieselskabernes faste reserver udloddes i overdrevent omfang.

Om de ændringer i aktionærernes indkomstbeskatning, der foreslås gennemført i forbindelse med overgangen til det ny beskatningssystem for aktieselskaber, henvises til bemærkningerne til det samtidigt fremsatte forslag til lov om særlig indkomstskat m. v.

II. Beskatningen af kooperative virksomheder.

Spørgsmålet om en reform af de gældende regler om beskatning af brugsforeninger samt produktions- og salgsforeninger behandles for tiden i et af finansministeren nedsat udvalg.

De nugældende regler om opgørelsen af kooperative virksomheders skattepligtige indkomst blev indført i 1949. Princippet i disse regler er, at den skattepligtige indkomst ansættes til 4 pct. af den del af foreningens formue, som svarer til omsætningen med medlemmer, og 6 pct. af den del af formuen, som svarer til omsætningen med ikke-medlemmer. Disse regler foreslås for brugsforeningers vedkommende forenklet, således at indkomsten i alle tilfælde skal udgøre 5 pct. af hele formuen. Dette vil i almindelighed medføre en forhøjelse af den skattepligtige indkomst for disse foreninger.

Endvidere foreslås skatteberegningsreglerne forenklet.

Efter de gældende regler gives der forinden skattens beregning såvel brugsforeninger som produktions- og salgsforeninger et fradrag i den ansatte indkomst på $\frac{1}{4}$ af den del af foreningens indtægter, som er anvendt til forøgelse af foreningens formue, dog højst $\frac{1}{4}$ af den ansatte indkomst. Dette fradrag svarer til den reservefondslempelse, som aktieselskaber kan opnå efter de nugældende regler, og da aktieselskaber efter forslaget ikke skal have adgang til lempelse for henlæggelser til reservefond, foreslås det også at afskaffe det her omhandlede fradrag for kooperative virksomheders vedkommende. Efter forslaget medfører det ingen skattemæssige konsekvenser, såfremt en forening efter den nye lovs ikrafttræden formindsker sin formue ved udbetalinger til medlemmerne af beløb, som foreningen efter de gældende regler har modtaget fradrag for.

Brugsforeninger svarer efter de gældende regler en ikke-fradragsberettiget indkomstskat til staten

på 25 pct. Denne skat udskrives med en forhøjelse på 35 pct., der heller ikke er fradragsberettiget. Til kommunen svares en fradragsberettiget indkomstskat, der beregnes med kommunens skatteprocent, dog mindst med 4 og højst med 5 pct. Efter forslaget skal brugsforeninger — ligesom aktieselskaber — svare skatten med 44 pct. af indkomsten udover 5 000 kr., således at halvdelen af denne skat kan fradrages ved indkomstopgørelsen. Den foreslåede skat vil i forbindelse med ophævelsen af „ $\frac{1}{4}$ -fradraget“ medføre nogen forøgelse af brugsforeningsbeskatningen.

Udskrivningsreglerne for indkøbsforeninger og produktions- og salgsforeninger svarer til de for brugsforeninger gældende, men skattesatserne andrager kun $\frac{2}{5}$ af de tilsvarende satser for brugsforeninger. Den nye skat foreslås herefter udskrevet med 18 pct. af indkomsten udover 5 000 kr., således at halvdelen af skatten — ligesom for aktieselskabers vedkommende — er fradragsberettiget.

Efter forslaget skal der tillægges kommunerne samme andel i skatten af kooperative virksomheder som i aktieselskabsskatten d. v. s. $\frac{3}{25}$ (12 pct.). Herved vil skatten af kooperative virksomheder indbringe kommunerne omtrent samme beløb som efter de gældende regler.

III. Beskatningen af erhvervsdrivende foreninger, selvejende institutioner m. v.

Efter statsskattelovens § 2, nr. 5 g, er „andre foreninger, stiftelser, korporationer og selvejende institutioner“ skattepligtige, for så vidt de driver erhvervsmæssig virksomhed, herunder drift, bortforpagtning eller udleje af fast ejendom. Skattepligten omfatter dog kun den del af indkomsten der hidrører fra sådan virksomhed.

Statsskatten beregnes som en ikke-fradragsberettiget skat på 6 pct. af den skattepligtige indkomst. Denne skat udskrives med en forhøjelse på 35 pct., der heller ikke er fradragsberettiget.

Kommuneskatten, der fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, beregnes efter noget forskellige satser, alt efter hvilke arter af institutioner der er tale om. Nogle erhvervsdrivende foreninger og selskaber svarer skatten med kommunens skatteprocent, dog mindst med 4 og højst med 5 pct., medens de øvrige institutioner m. v. svarer den kommunale skatteprocent uden minimum eller maksimum; i kommuner, der ligner „efter lejlighed“ benyttes ligningsprocenten i stedet for skatteprocenten.

For de foreninger m. v., hvor kommuneskatten udskrives med mindst 4 og højst 5 pct. af den skattepligtige indkomst, andrager den samlede skat under

forudsætning af uforandret indtægt fra år til år mellem 11,6 og 12,5 pct. af indkomsten før fradrag for betalt kommuneskat, alt efter skatteprocentens størrelse. For de institutioner, der skal svare kommuneskat med skatteprocenten (ligningsprocenten), vil den samlede skat kunne blive noget højere. Hvis skatteprocenten (ligningsprocenten) er 10, bliver den samlede skat under forudsætning af uændret indkomst fra år til år således 16,4 pct. af indkomsten før fradrag for kommuneskat.

Som nærmere omtalt i bemærkningerne til § 3 har man fundet det rimeligt, at de her omhandlede selvejende institutioner beskattes af deres erhvervsindtægt efter samme regler og får skattefradrag i samme omfang som de aktieselskaber, med hvilke de ofte konkurrerer. Samtidig foreslås kommunernes andel i denne skat — ligesom deres andel i de øvrige selskabsskatter — fastsat til $\frac{3}{25}$ (12 pct.).

IV. Beskatningen af udenlandske selskaber og foreninger.

Beskatningsgrundlaget for udenlandske selskaber og foreninger m. v. er det samme som for de under III nævnte her i landet hjemmehørende foreninger og institutioner m. v.; dog beskattes de udenlandske selskaber og foreninger kun af deres erhvervsindtægt her i landet.

Statsskatten beregnes efter personskalaen for ikke-forsørgere, og kommuneskatten andrager 5 pct. af den skattepligtige indkomst. Såvel statsskatten som kommuneskatten fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Det forekommer imidlertid mindre hensigtsmæssigt at beskatte de her omhandlede selskaber og foreninger efter en progressiv skala, navnlig når progressionen — som efter de gældende regler — er afhængig af indkomstens absolutte størrelse. Et sådant beskatningssystem vil afholde udenlandske virksomheder fra at foretage større kapitalinvesteringer i danske filialer.

Da udenlandske selskabers og foreningers virksomhed her i landet som regel foregår i konkurrence med danske selskaber, foreninger m. v., vil det af økonomiske grunde være rigtigst så vidt muligt i skattemæssig henseende at sidestille dem med tilsvarende danske virksomheder. Det foreslås derfor, at også udenlandske selskaber og foreninger beskattes med en enkelt skat på 44 pct. af indkomsten udover 5 000 kr., og at halvdelen af denne skat skal kunne fradrages ved indkomstopgørelsen. Også af denne skat skal $\frac{3}{25}$ (12 pct.) tilfalde kommunerne.

Efter de gældende regler indgiver skattepligtige selskaber, foreninger m. v. selvangivelse til de kommunale ligningsmyndigheder, der foretager den foreløbige ansættelse af den skattepligtige indkomst. Anmeldelse angående berigtigelse af udbytterate indgives derimod til amtstuen, i København til direktoratet for Københavns skattevæsen, der til lige foretager ansættelse af „udbytte m. v.“. Skatterne til staten af selskaber, foreninger m. fl. opkræves af kommunerne i forbindelse med opkrævningen af kommuneskat. Udbytte- og restrate opkræves dog af amtstuen, i København af skattedirektoratet.

Når selskabsskatterne til stat og kommune nu efter forslaget skal slås sammen til en enkelt skat, foreslås kommunernes foreløbige ansættelser afskaffet, således at ligningen samles hos skatterådene. Samtidig foreslås det, at opkrævning foretages af de myndigheder, der nu opkræver udbytte- og restraten, d. v. s. amtstuerne, i København dog skattedirektoratet.

Af de indgåede beløb overføres som allerede tidligere omtalt $\frac{3}{25}$ (12 pct.) til kommunerne.

Hvis et selskab eller en forening m. v. driver virksomhed i flere kommuner, skal den kommunale selskabsskat efter kommuneskatteloven fordeles mellem de kommuner, hvori den skattepligtige virksomhed foregår. Også efter forslaget skal der ske en fordeling af kommunernes andel i selskabsskatten i sådanne tilfælde. De nærmere regler herom indeholdes i et forslag til ændring af kommuneskatteloven, som vil blive fremsat af indenrigsministeren.

Om forslagets øvrige indhold henvises til bemærkningerne til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Kommanditselskaber og partrederier vil som bestemmelsen i nr. 2 er formuleret ikke længere være selvstændigt skattepligtige.

Under definitionen på brugsforeninger i nr. 3 har man fundet det rimeligt ikke alene — som hidtil — at medtage foreninger, der har til formål at indkøbe eller fremstille varer til brug for medlemmerne, men også foreninger, der har til formål at levere medlemmerne tjenesteydelser.

Definitionen på produktions- og salgforeninger i nr. 4 er i overensstemmelse med de gældende regler.

De i nr. 5 opstillede betingelser for, at gensidige forsikringsforeninger skal anses for skattepligtige, er i overensstemmelse med de gældende regler for skattepligt til staten for sådanne foreninger. Kredsen af gensidige forsikringsforeninger, der er skattepligtige til kommunen, er noget videre; efter kommune-

skatteloven er gensidige forsikringsforeninger skattepligtige, også hvis „de — uden at være oprettet i henhold til lov eller forordning og underkastet ministerielt tilsyn — opsamler formue (reserver) ud over 200 000 kr.“. Man har ikke fundet anledning til under beskatningen at inddrage de foreninger, der hidtil alene har svaret kommuneskat. For så vidt sådanne foreninger har indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed, vil de være skattepligtige af indtægten ved denne virksomhed efter bestemmelsen i nr. 6.

Efter statsskattelovens § 2, nr. 5 f, er kreditforeninger, kredittkasser samt spare- og lånekasser skattepligtige, såfremt deltagelse i deres udbytte er forbeholdt stiftere, garanter eller aktionærer. Uden for disse tilfælde er de pågældende foreninger m. v. ikke skattepligtige af overskud ved deres almindelige statutmæssige virksomhed, men kun hvis de har indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed f. eks. ved drift af fast ejendom. Da det ikke længere er praktisk, at udbytte fra sådanne foreninger er forbeholdt stiftere, garanter m. fl., er en bestemmelse svarende til statsskattelovens § 2, nr. 5 f, ikke optaget i lovforslaget. Derimod er det i § 3, stk. 1, nr. 6, fastslået, at de pågældende foreninger m. v. principielt er undtaget fra skattepligt, men dog skal beskattes af eventuel indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed. Den samme skattemæssige stilling foreslås i den nævnte bestemmelse for Byggeriets Realkreditfond, Provinsbankernes Reallånefond og Landsbankernes Reallånefond, hvis vedtægter er godkendt af boligministeriet i medfør af § 4, stk. 2, i lov nr. 356 af 27. december 1958 om boligbyggeri.

I § 1, stk. 2, indeholdes en definition på „indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed“. Efter denne definition er skattepligten knyttet til arten af den virksomhed, der udøves, medens det er uden betydning, om det er formålet med virksomheden at indvinde et overskud. Også andel i et overskud af en erhvervsvirksomhed, som ikke drives af foreningen selv, betragtes efter den foreslåede definition som erhvervsmæssig indtægt. Undtagelse herfra gøres dog for så vidt angår hjælpe- og understøttelsesfunds for en virksomheds funktionærer og arbejdere.

Bestemmelsen i § 1, stk. 3, svarer til gældende praksis.

Bestemmelsen i § 1, stk. 4, er overført fra § 21, stk. 3, i udskrivningsloven (lov nr. 76 af 21. marts 1959).

Til § 2.

Efter de gældende regler er et udenlandsk selskab m. v. skattepligtigt her i landet, såfremt det her ejer fast ejendom eller udøver eller deltager i nogen næring eller virksomhed. Dette følger af statsskatte-

lovens § 2, nr. 3., jfr. § 2, stk. 2. Ved ligningslovens § 3, stk. 2, udvides skattepligten til at omfatte indtægter, som udenlandske selskaber indvinder ved at deltage som partredere eller kommanditister i danske partrederier eller kommanditselskaber. Ved nærværende lovforslag foreslås skattepligten yderligere udvidet til alle tilfælde, hvor et udenlandsk selskab m. v. har ret til overskud af en herværende virksomhed.

Til § 3.

Stk. 1. Den nugældende statsskattelov indeholder ingen bestemmelser om statslige og kommunale institutioner. I praksis har man altid anset sådanne institutioner for fritaget for statskat, enten fordi deres indtægter ikke ansås at hidrøre fra erhvervsmæssig virksomhed, eller fordi deres overskud anvendes til offentlige formål. Imidlertid synes det dog naturligt at fastslå dette i loven og så vidt muligt udtømmende at angive de institutioner og virksomheder, der skal være fritaget for skattepligten.

En nærmere omtale synes kun nødvendig for så vidt angår nedennævnte punkter:

Nr. 4. Medens statshavne og kommunale havne vil være fritaget for skattepligten i deres egenskab af statslige eller kommunale institutioner, findes det rimeligt også at fritage private havne, når disse ikke forfølger et privatøkonomisk formål, men havnens overskud udelukkende kan anvendes til havnens formål. Tilsvarende betragtninger kan anlægges med hensyn til de i bestemmelsen nævnte elektricitets-, gas- og vandværker.

Nr. 5. Også for de under dette punkt nævnte institutioner gælder det, at de efter de gældende regler vil være fritaget for skattepligt, hvis de drives af stat eller kommune. Og ud fra samme betragtninger som anført i bemærkningerne til nr. 4 foreslås de derfor fritaget for beskatning også i de tilfælde, hvor de er selvejende institutioner, men i så fald kun, hvis overskuddet udelukkende kan anvendes til den pågældende institutions formål.

Nr. 6. Herom henvises til bemærkningerne til § 1.

Nr. 7. Bestemmelsen tilsigter at opretholde den gældende ordning, hvorefter sociale boligelskaber af den i bestemmelsen nævnte art ikke beskattes.

Stk. 2 og 3. Efter statsskatteovens § 2, nr. 5, a, er aktieselskaber og andre selskaber med begrænset ansvar skattefrie, for så vidt overskuddet af selskabets virksomhed udelukkende anvendes i almene, velgørende og humane, kunstneriske, videnskabelige eller deslige øjemed.

Efter statsskatteovens § 2, nr. 5, g, kan finansministeren fritage selvejende institutioner, foreninger m. v. (jfr. § 1, stk. 1, nr. 6, i nærværende lovforslag) for beskatning, for så vidt institutionens eller for-

eningens indkomster udelukkende anvendes til de foran nævnte formål.

Aktieselskaber, hvis overskud efter vedtægterne udelukkende skal anvendes til almennyttige formål, vil i henhold til aktieselskabsloven ikke kunne indregistreres. Efter aktieselskabsloven skal et aktieselskab nemlig have til formål at indvinde økonomisk udbytte til fordeling mellem deltagerne. Imidlertid har man anset fritagelsesbestemmelsen i statsskatteovens § 2, nr. 5, a, for anvendelig i de tilfælde, hvor aktionærerne har krav på et til normal forentning svarende udbytte af aktiekapitalen, men hvor overskud herudover samt eventuelt likvidationsprovenu efter vedtægterne skal anvendes til almennyttige formål.

Hvis et aktieselskabs hele aktiekapital (bortset fra de to aktier, der som følge af aktieselskabslovens krav om tre aktionærer skal være på andre hænder) ejes af en selvejende institution eller en forening m. v., der udelukkende har almennyttige formål, anses selskabet ikke for skattefrit i medfør af statsskatteovens § 2, nr. 5, a. Derimod har man i sådanne tilfælde indrømmet skattelempelse i henhold til den almindelige lempelsesbestemmelse i statsskatteovens § 37. Man har ikke eftergivet statskatten fuldt ud, men nedsat den til det beløb, som skulle være udredet, såfremt aktieselskabets virksomhed var drevet direkte af den pågældende institution eller forening.

En selvejende institution eller en forening m. v., jfr. statsskatteovens § 2, nr. 5, g, og nærværende lovforslags § 1, stk. 1, nr. 6, er principielt skattepligtig af overskud ved erhvervsmæssig virksomhed, også hvis dette overskud efter vedtægterne alene kan anvendes til almennyttige formål. I disse tilfælde har man dog efter den gældende lovgivning i medfør af fritagelsesbestemmelsen i statsskatteovens § 2, nr. 5, g, fritaget helt for beskatning, såfremt en væsentlig del af den samlede indkomst hidrører fra andet end erhvervsmæssig virksomhed.

Med hensyn til kommuneskatten kan kommunalbestyrelsen tilstå selskaber, stiftelser og foreninger frihed for at svare kommuneskat for så vidt angår den del af deres overskud, der anvendes i almene, velgørende, humane, kunstneriske, videnskabelige eller lignende øjemed.

Efter de gældende beskatningsregler er den gennemsnitlige beskatning af aktieselskaber væsentlig højere end institutionsbeskatningen. Den lavere beskatningsprocent for selvejende institutioner finder ikke alene anvendelse på institutioner med almennyttige formål, men på enhver selvejende institution m. v., f. eks. også på rene familielegater.

Ved udformningen af beskatningsreglerne for

selvejende institutioner m. v. forekommer det naturligt at tage hensyn til de andre erhvervsvirksomheder, f. eks. aktieselskaber og personlige firmaer, som de pågældende institutioner m. v. konkurrerer med. I nærværende lovforslag er aktieselskabers indkomst foreslået beskattet med 44 pct. af den del af indtægten, der overstiger 5 000 kr., jfr. § 17. Ud fra princippet om så vidt mulig ligelig beskatning af indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed, er det foreslået, at selvejende institutioner og foreninger m. v. skal svare skatten af deres indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed efter samme regler.

Denne ordning må i almindelighed anses for rimelig, og der synes alene at være grund til en lempeligere beskatning i tilfælde, hvor en selvejende institutions formål ifølge vedtægterne er almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt. En lempeligere beskatning i disse tilfælde bør dog næppe indrømmes efter de hidtil fulgte retningslinier. Erfaringerne har vist, at det ofte er en forholdsvis beskedne del af erhvervsindtægten, der anvendes til almennyttige formål; den overvejende del af indtjeningen investeres i den erhvervsmæssige virksomhed. Der har foreligget tilfælde, hvor man har ment at måtte nedsætte aktieselskabers beskatning til institutionskat i henhold til den foran beskrevne praksis, og hvor de til almennyttige formål medgåede beløb har været langt mindre end den skattebesparelse, som er opnået ved skattnedsættelsen. Der synes ikke at være rimelig grund til, at de beløb, som den selvejende institution anvender til konsolidering, skal beskattes lavere end de beløb, som et aktieselskab anvender til samme formål. Der foreslås derfor en ny ordning med hensyn til skattnedsættelse for institutioner med almennyttigt formål samt for aktieselskaber, hvis aktiekapital praktisk taget udelukkende ejes af en institution med almennyttigt formål. Efter § 3, stk. 2, kan de nævnte institutioner og selskaber opnå skattefritagelse for de beløb, der i det pågældende indkomstår er anvendt til almennyttige formål. Institutioner og foreninger kan endvidere efter reglen i stk. 3 opnå skattefritagelse for beløb, der er henlagt til de nævnte formål. Det er dog en betingelse herfor, at de henlagte beløb efter finansministerens skøn er effektivt udskilt fra erhvervsvirksomheden og anbragt uden for denne, samt at ledelsen er forpligtet til ikke at stille beløbene til disposition for erhvervsvirksomheden.

Ved opgørelsen af det beløb, der kan fritages for beskatning, skal eventuel indtægt ved ikke-erhvervsmæssig virksomhed i første række anses for medgået til det almennyttige formål.

Stk. 4. Efter denne bestemmelse kan finansmini-

steren under ganske særlige omstændigheder efter ansøgning nedsætte skatten af foreninger og institutioner m. v. med indtil halvdelen, selv om den pågældende forenings formål ikke er almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt.

Til § 4.

Bestemmelserne i § 4 svarer i alt væsentligt til den gældende statsskatte-lovs § 35, stk. 3 og 4.

I stk. 1 har man fastslået som hovedreglen, at den første ansættelse skal baseres på hele indkomsten i den forløbne regnskabsperiode uden hensyn til periodens længde. Det må nemlig normalt anses for upraktisk at forlange en ansættelse foretaget, så længe der ikke foreligger en afsluttet regnskabsperiode som grundlag for beskatningen, og da selskabsskatten ifølge forslaget stort set er proportional, skulle der som regel ikke foreligge betænkeligheder ved at afvente regnskabets afslutning. Skulle det forekomme, at et selskab vil udnytte bestemmelsen i stk. 1 til at skaffe sig en uforholdsmæssig lang skattecredit ved at udstrække den første regnskabsperiode til f. eks. fem år, vil ligningsrådet i medfør af bestemmelsen i stk. 3 kunne gennemtvinge en skatteansættelse, når der er forløbet et år efter stiftelsen eller påbegyndelsen af skattepligtig virksomhed.

Bestemmelsen i stk. 2 tager sigte på tilfælde, hvor et selskab afslutter regnskab kort før skatteårets begyndelse f. eks. pr. 31. marts, og hvor det bl. a. af hensyn til færdiggørelsen af regnskabet og tidspunktet for generalforsamlingens afholdelse kan være praktisk først at medtage selskabet ved skatteansættelsen for det efterfølgende skatteår.

Til § 5.

Reglen svarer til de i den gældende statsskatte-lovs § 36, stk. 4-8, indeholdte bestemmelser. Det er dog udtrykkeligt fastsat, at den afsluttende skatteansættelse skal finde sted for det skatteår, i hvilket opløsningen finder sted. Denne regel stemmer med skattemyndighedernes praksis.

Efter de gældende regler er det altid bestyrelsen, der har anmeldelsespligten; men ifølge nærværende forslag skal anmeldelsen indsendes af likvidator, når en sådan er valgt eller beskikket, og kun, såfremt dette ikke er tilfældet, af bestyrelsen. Endvidere fastslås det positivt, at pligten også omfatter indgivelse af en opgørelse af indkomsten i det i betragtning kommende tidsrum. Den nu gældende regel om bøde for unkladelse af at opfylde oplysningspligten er foreslået ændret, således at bøde kun kan ikendes de personer, der er ansvarlige for unkladelsen. Endvidere er indsat en be-

stemmelse, hvorefter oplysninger m. m. kan fremtvinges ved daglige bøder.

Bestemmelsen i stk. 3 vedrører selskaber og foreninger m. v., der ophører før begyndelsen af det skatteår, for hvilket de efter de almindelige regler skulle skatteansættes første gang. Det foreslås, at sådanne selskaber og foreninger m. v. skal beskattes af den indtægt, de har haft i den periode, de har eksisteret, og at beskatningen skal ske efter de regler, der gælder for det skatteår, hvori selskabet eller foreningen m. v. opløses.

Til §§ 6 og 7.

For begrænset skattepligtige selskaber og foreninger m. v. foreslås tilsvarende regler angående skattepligtens indtræden og ophør, som er foreslået for her i landet hjemmehørende selskaber og foreninger m. v.

Til § 8.

Den nugældende statsskattelovs § 4, næstsidste stykke, indeholder for så vidt angår selskaber m. v. en bestemmelse om, at som skattepligtig indkomst behandles ikke alene de beløb, der udbetales deltagernes som rente eller udbytte af indbetalte beløb, men også i årets løb stedfundne afbetalinger på gæld, ekstraordinære afskrivninger og henlæggelser af årets overskud til reservefond, sikkerhedsfond og andre lignende fonds. Læst efter ordene kunne bestemmelsen opfattes således, at den afgav hjemmel for at afkræve et selskab indkomstskat af det i et regnskabsår udbetalte udbytte, selvom regnskabsåret udviste et driftsunderskud, og udbytteudbetalingen hidrørte fra opsparede fonds. I praksis har bestemmelsen dog altid været opfattet således, at den alene går ud på at fastslå, at måden, på hvilken selskabet fordeler sit overskud, skal være uden betydning for, i hvilket omfang dette skal anses for skattepligtigt, og der har aldrig hersket tvivl om, at den skattepligtige indkomst for selskaber m. v. skal opgøres efter samme principper, som gælder for personer. Dette foreslås nu udtrykkeligt fastsat i loven for så vidt angår alle andre selskaber og foreninger end de kooperative virksomheder, for hvis vedkommende særlige regler gives i §§ 14-16.

Efter den gældende lovgivning beregnes særlig indkomstskat af selskaber efter samme regler som af personer. Skatten beregnes som 30 pct. af det beløb, hvormed summen af de erhvervelser, som omfattes af loven om særlig indkomstskat, i det pågældende indkomstår overstiger 1 000 kr. Selskaber kan dog — ligesom personer — i stedet få den „særlige“ indkomst (uden 1 000 kroners fradrag) fordelt til beskatning med almindelig indkomstskat over en periode af 3 år.

De erhvervelser, der omfattes af lov om særlig indkomstskat, er principielt af indkomstskattepligtig natur. De særlige regler om beskatning af de erhvervelser, der omfattes af lov om særlig indkomstskat m. v., har til formål at erstatte en beskatning med progressiv indkomstskat i et enkelt år med en beskatning, der ud fra en gennemsnitsbetragtning svarer til den skat, der skulle have været betalt, dersom de pågældende indtægter var blevet fordelt til beskatning med almindelig indkomstskat over den periode, hvori de i realiteten er indvundet. Med den nuværende progressive beskatning af personer og selskaber er det i praksis umuligt at fastsætte en gennemsnitlig beskatningsprocent, der rammer rigtigt i alle tilfælde, og man har derfor med særlig henblik på de forholdsvis mange personer med lavere indkomster fastsat denne procent til 30 og tillige indført et skattefrit beløb på 1 000 kr. Når der nu foreslås indført en praktisk taget proportional beskatning af selskaber, består der ikke længere for disses vedkommende nogen vanskelighed ved at finde frem til den gennemsnitlige beskatningsprocent, den vil nemlig svare til den ordinære beskatningsprocent. Det foreslås derfor, at de erhvervelser, der omfattes af loven om særlig indkomstskat, for selskabers vedkommende skal medregnes ved opgørelsen af den almindelige skattepligtige indkomst.

Til § 9.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med reglen i statsskattelovens § 6, stk. 2.

Til § 10.

Reglen om, at der som grundlag for ansættelsen af selskaber for et givet skatteår skal benyttes det indkomstår, som udløber i eller falder sammen med det foregående skatteår, betyder, at man for selskabers vedkommende også får de regnskaber med, som afsluttes inden den 1. april. I denne forbindelse bemærkes, at selskaber, hvis indkomstår udløber i det kalenderår, hvori selvangivelsen skal indgives, først skal indsende selvangivelse inden udgangen af maj måned, jfr. forslaget § 27, stk. 1.

Hvor der består en nær økonomisk forbindelse mellem et selskab og et andet selskab, en person eller kreds af personer — f. eks. et interessentskab —, vil det ofte være vanskeligt for skattemyndighederne at få et korrekt billede af indtjeningsforholdene, dersom de pågældende selskaber, personer m. v. har forskelligt regnskabsår. Det foreslås derfor ved bestemmelsen i stk. 3, at ligningsrådet i sådanne tilfælde skal kunne kræve, at et selskab omlægger sit indkomstår, således at dette falder sammen

F. t. 1. om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

med det, der benyttes af de personer eller selskaber, som udøver en bestemmende indflydelse på selskabet.

Til § 11.

Om baggrunden for denne bestemmelse henvises til det under de almindelige bemærkninger anførte.

Til § 12.

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 tilsigter at ramme forsøg på omgåelse af skattepligten i tilfælde, hvor erhvervsvirksomhed her i landet udøves af et datterselskab af et udenlandsk moderselskab eller som en filialvirksomhed af en i udlandet beliggende hovedvirksomhed, og hvor det kan befrygtes, at man ved regnskabsmæssige manipulationer og vilkårlige kalkulationer søger at reducere datterselskabets eller filialens regnskabsmæssige overskud og dermed den her i landet skattepligtige indkomst. Bestemmelsen afgiver en udtrykkelig hjemmel for de skatteliggende myndigheder til i sådanne tilfælde at tilsidesætte regnskaberne og ansætte indkomsten på grundlag af et skøn over, hvilken fortjeneste der under frie vilkår må antages at ville være opnået på grundlag af den stedfundne omsætning. Dette princip følges allerede nu i praksis, og må siges at have vundet almindelig international hæld, bl. a. også ved afslutningen af aftaler til undgåelse af dobbeltbeskatning.

Bestemmelsen i stk. 3 omhandler udenlandske forsikringsselskaber, der driver virksomhed her i landet.

I den gældende statsskattelovs § 6, stk. 3, indeholdes der en bestemmelse, hvorefter den „Regeringen“ ved lov nr. 115 af 16. april 1907, nu lov nr. 299 af 30. juni 1922 § 51, stk. 4, givne bemyndigelse til at give særlige regler med hensyn til ansættelsen af indkomsten for udenlandske livsforsikringsselskaber med virksomhed her i landet også skal komme til anvendelse på andre udenlandske forsikringsselskaber end livsforsikringsselskaber, og da navnlig således, at man som skattepligtig indkomst her i landet behandler den del af selskabets samlede overskud, der svarer til forholdet mellem dets brutto-præmieindtægt her i landet og dets samlede brutto-præmieindtægt. Da den angivne opgørelsesmåde som regel vil være den mest hensigtsmæssige, har man i den foreslåede lovbestemmelse umiddelbart foreskrevet dens anvendelse. Man har imidlertid i praksis været ude for ganske enkelte tilfælde, hvor anvendelsen af den nævnte opgørelsesmetode ville føre til urimelige resultater, og der er derfor ved den foreslåede bestemmelse åbnet mulighed for, hvor det skønnes

påkrævet, at tillade en anden opgørelsesmåde anvendt.

Til § 13.

Nr. 1. Bestemmelsen om, at overkurs ved aktieemissioner ikke skal medregnes til selskabets skattepligtige indkomst, svarer til den i den nu-gældende statsskattelovs § 4, sidste stykke, indeholdte regel.

Nr. 2. Efter de nugældende regler vil et selskab, som modtager aktieudbytte fra et andet selskab, blive indkomstbeskattet af dette udbytte, uanset at udbyttet allerede har været undergivet beskatning hos det udbyttegivende selskab. For at afbøde en sådan dobbeltbeskatning er der i statsskattelovens § 37, stk. 3 og 4, givet finansministeren bemyndigelse til at tilstå moderselskabet en fritagelse for eller nedsættelse af skatten af udbyttet fra datterselskabet. Sådant lempelse kan dog kun tilstås i tilfælde, hvor moderselskabet ejer og i hele det pågældende driftsår har ejet mindst 50 pct. af aktiekapitalen i datterselskabet, og kan ikke overstige det beløb, som det påhviler datterselskabet at udrede i indkomstskat af det pågældende udbytte. Med hensyn til den overordentlige indkomstskat af aktieselskaber indeholdes der i de årlige udskrivningslove en videregående regel for så vidt angår selskaber, hvis eneste faktiske virksomhed det er at eje og administrere aktier i et bestemt andet selskab, idet i disse tilfælde lempelse kan ydes, når blot moderselskabet i hele det pågældende driftsår har ejet mindst 25 pct. af aktiekapitalen i det pågældende selskab.

Når man må erkende, at den dobbeltbeskatning, der opstår, når et selskabs udbytte på sin vej til de personlige aktionærer indgår i et andet selskabs skattepligtige indkomst, i almindelighed virker urimeligt tyngende og i tilfælde, hvor udbyttet passerer gennem flere selskaber, kan medføre, at det beskæres uforholdsmæssigt stærkt af de gentagne beskatninger, forekommer den i den gældende lovgivning valgte form for fritagelse mindre hensigtsmæssig, idet den formelt fremtræder som en bevillingssag og først etableres, efter at skatteberegningen har fundet sted i begge selskaber. Endvidere forudsætter den vidtløftige beregninger af den i begge selskaber faldende skat på det overførte udbytte. Man har derfor foreslået, at aktieselskaber ikke til deres skattepligtige indkomst skal medregne udbytte af aktier. Reglen gælder såvel for udbytter, der hidrører fra her i landet hjemmehørende aktieselskaber og andre af § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, omfattede selskaber, som for udbytter fra lignende selskaber med hjemsted i udlandet. Reglen gælder dog kun, hvis de pågældende aktier ikke er erhver-

vet i spekulationshensigt eller som et led i selskabets næringsvirksomhed.

Nr. 3. Allerede efter de gældende regler antager man, at et aktieselskab (eller et andelsselskab) ikke er indkomstskattepligtigt af udbytte af egne aktier (eller andele). Man har imidlertid fundet det rigtigst at foreslå en udtrykkelig bestemmelse herom.

Bestemmelsen i stk. 2 er i overensstemmelse med gældende ret, jfr. statsskattelovens § 4, næstsidste stk., og § 12 i lovbekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958 om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

Til §§ 14-16.

Med hensyn til opgørelsen af den skattepligtige indkomst for kooperative virksomheder henvises til det under de almindelige bemærkninger anførte. Bestemmelserne i § 14, stk. 2, og § 15, stk. 4 er nye. Disse bestemmelser tilsigter en regulering af den på grundlag af formuen beregnede indkomst bl. a. i de tilfælde, hvor en nystiftet brugsforening eller produktions- og salgforening kun har drevet virksomhed i en del af indkomståret.

Til § 17.

Stk. 1. Efter denne bestemmelse udskrives skatten af aktieselskaber og lignende selskaber med en fast procent af den skattepligtige indkomst, dog med et beregningsfradrag på 5 000 kr. Om baggrunden herfor og for fastsættelsen af procentens størrelse henvises til de indledende bemærkninger.

Stk. 2. Bestemmelsen, der giver adgang til lempelse for virksomhed i udlandet, er omtalt i de indledende bemærkninger.

Til §§ 18 og 19.

Om baggrunden for fastsættelsen af beskatningsprocenterne henvises til de indledende bemærkninger.

Til § 20.

Efter forslaget skal skatten af de her omhandlede foreninger og institutioner ligesom efter de gældende regler udskrives med en fast procent af den skattepligtige indkomst, dog med et beregningsfradrag på 5 000 kr. Om baggrunden for fastsættelsen af skatteprocentens størrelse henvises til de indledende bemærkninger og til bemærkningerne til § 3.

Til § 21.

Efter de gældende regler svarer udenlandske selskaber og foreninger m. v. indkomstskat til staten efter personskalaen for „andre skatteydere“ i udskrivningslovens § 1. Kommuneskatten andrager 5 pct. af samme indtægt.

Den omstændighed, at udenlandske selskaber m. v. skal svare statsskat efter personskalaen, har givet anledning til vanskeligheder ved indgåelsen af overenskomster med andre lande til undgåelse af dobbeltbeskatning. Det forekommer heller ikke naturligt at lade udenlandske selskaber m. v. svare indkomstskat efter de for personer gældende skatteskalaer. Forslaget går ud på, at alle udenlandske selskaber m. v. skal svare indkomstskat efter samme regler som foreslået for her hjemmehørende aktieselskaber; denne skat omfatter også for de udenlandske selskaber m. v. kommuneskatten.

Til § 22.

Efter den nugældende afrundingsregel, der indeholdes i statsskattelovens § 8, sidste stk., skal indkomsten afrundes nedefter til nærmeste med 50 delelige kronebeløb. Af praktiske grunde foreslås denne regel for selskabers vedkommende ændret, således at der afrundes nedad til nærmeste med 100 delelige kronebeløb.

Til § 23.

Med hensyn til denne bestemmelse henvises til de indledende bemærkninger.

Til §§ 24-27.

Bestemmelserne om beskatningsstedet er med enkelte ændringer overført fra § 21 i den gældende statsskattelov. Som en naturlig følge af, at man foreslår ligningen af selskaber m. v. foretaget direkte af skatterådet, er det foreslået, at beskatningsstedet for disse skattepligtige skal være vedkommende skattekreds i stedet for kommunen.

Reglerne i § 25 om udarbejdelse af den såkaldte „grundliste“ for selskaber og foreninger m. v. svarer stort set til de nugældende.

I § 26 er det foreslået, at selvangivesskemaer for selskaber og foreninger m. v. skal udsendes af skatterådet, der som tidligere nævnt efter forslaget skal foretage ligningen af disse skattepligtige.

Ved § 27 har man foreslået lovfæstelse af den igennem de senere år stadig fulgte praksis, hvorefter der gives selskaber m. v. frist med selvangivelsen til udgangen af april måned. Såfremt indkomståret udløber i det kalenderår, hvori selvangivelsen skal indgives, foreslås fristen dog forlænget til 31. maj.

Til § 28.

Ved bestemmelsen foreslås for så vidt angår selskaber og foreninger m. v. en væsentlig lempelse af de nugældende regler om følgerne af ikke-rettidig indsendelse af selvangivelse. Efter kontrolloven kan forsinkelse med indgivelse af selvangivelse

medføre forhøjelse af den skattepligtige indkomst med indtil 40 pct. Efter den foreslåede bestemmelse forhøjes indkomstskatten med 1 pct. for hver dag, fristen er overskredet, dog højst med 10 pct. Forhøjelsen skal dog mindst udgøre 50 kr. og kan i intet tilfælde overstige 5 000 kr. Herudover fastslås det, at selvangivelsens indsendelse kan søges fremtvunget ved pålæg af tvangsbøder.

Bestemmelserne i § 28 udelukker ikke, at der i medfør af kontrolloven kan gøres strafansvar gældende for urigtig selvangivelse, når betingelserne herfor måtte være til stede.

Til § 29.

Det vil ofte forekomme, at et selskab indgiver selvangivelse på et tidspunkt, hvor ordinær generalforsamling endnu ikke er afholdt. I disse tilfælde må skattemyndighederne have underretning om, hvorvidt det regnskabsudkast, der er vedlagt selvangivelsen, er blevet ændret af generalforsamlingen, idet f. eks. ændringer i tantiemebeløb m. v. vil medføre tilsvarende ændringer i opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Derfor foreslås indført pligt til inden 14 dage efter generalforsamlingens afholdelse at give skattemyndighederne meddelelse om generalforsamlingens beslutning med hensyn til regnskabet, og indsendelse af denne meddelelse skal kunne fremtvinges ved pålæg af tvangsbøder.

Hvis generalforsamlingen vedtager at ændre regnskabet, således at den skattepligtige indkomst forhøjes, skal selskabet, hvis meddelelse om generalforsamlingsbeslutningen indsendes for sent, udrede et tillæg til den yderligere indkomstskat, der skal pålignes som følge af ændringen i regnskabet. Dette tillæg beregnes efter samme principper som tillægget i henhold til § 28.

Til § 30.

I henhold til udskrivningslovens § 4 forfalder ordinær indkomstskat til staten med forhøjelser til betaling den 1. november. Man har fundet det praktisk at bevare denne forfaldsdag for den i nærværende forslag omhandlede selskabsskat, jfr. stk. 1.

Som følge af, at selskaber, foreninger og andre institutioner ikke længere skal betale kommuneskat eller lignes af de kommunale myndigheder, har man fundet det naturligt at lade disse skattepligtige indbetale skatten til amtstuen (i København dog til direktoratet for Københavns skattevæsen). Denne opkrævningsordning svarer til den, der i henhold til udskrivningsloven praktiseres med hensyn til de ekstraordinære aktieselskabsskatter (udbytte- og restrate).

Til § 31.

Når der indføres en praktisk taget proportional selskabsskat og adgang til skattefrit at overføre udbytte fra et selskab til et andet, vil interessen i sambeskatning af aktieselskaber blive væsentlig mindre end hidtil. Hvor et eller flere selskaber, der er led i en koncern, arbejder med underskud, kan der imidlertid fortsat være trang til sambeskatning. Det er derfor ved bestemmelsen i § 37 foreslået, at selskaber, der hidtil har været sambeskattet, kan begære denne sambeskatning opretholdt. Endvidere foreslås det ved nærværende paragraf, at ligningsrådet, når de i paragraffen stillede betingelser er opfyldt, kan tillade, at to eller flere selskaber sambeskattes på vilkår, der nærmere fastsættes af ligningsrådet.

Til § 32.

Efter kontrollovens § 17, stk. 2, kan bøder i henhold til lovens § 13 i tilfælde, hvor bødefældte har handlet for et selskab eller en forening, forlanges betalt og eventuelt inddrives ved udpantning hos selskabet eller foreningen, hvis bødefældte ikke betaler. Selskabet, i hvis interesse den, der har indgivet urigtig selvangivelse, har handlet, skal således udrede bøden i de tilfælde, hvor dækning ikke kan opnås hos funktionæren. Hvor straffesag ikke kan gennemføres mod funktionæren, f. eks. fordi han er afgået ved døden før det tidspunkt, da det svigagtige forhold opdages, er der efter de gældende regler kun mulighed for at afkræve selskabet de for lidt erlagte skatter uden renter. Man har derfor fundet det påkrævet at supplere de nugældende regler med en bestemmelse, hvorved der pålægges selskabet eller foreningen et selvstændigt bødeansvar i tilfælde, hvor der er afgivet urigtige, ufuldstændige eller på anden måde vildledende oplysninger under sådanne omstændigheder, at forholdet er strafbart efter lovgivningen om straf for skattesvig m. v.

Til § 33.

Bestemmelsen svarer til den gældende statsskatte-lovs § 38, stk. 6, idet man dog har foreslået to ændringer. For det første foreslås deltagerens solidariske hæftelse begrænset således, at de kun hæfter med de beløb, som de har fået udloddet. For det andet foreslås likvidator — eller hvor en sådan ikke er beskikket bestyrelsen — gjort medansvarlig, dog således at ansvar ikke kan gøres gældende for et større beløb end det, der ialt er udloddet til aktionærer eller medlemmer.

Til § 35.

I denne bestemmelse foreslås, at de nye regler skal finde anvendelse fra og med skatteåret 1961-62. For

selskaber med kalenderåret som regnskabsår betyder dette, at indkomstopgørelsen for kalenderåret 1960 skal foretages efter forslaget regler, og at skatten ligeledes vil blive beregnet efter de nye regler. Hvis et selskab er endeligt opløst før 1. april 1961, finder de hidtil gældende regler anvendelse. Som omtalt i bemærkningerne til § 5 foretages den afsluttende skatteansættelse i så fald efter de regler, der gælder for det skatteår, hvori opløsningen finder sted.

I de indledende bemærkninger er det omtalt, at omlægningen af aktieselskabsskatten vil medføre visse forskydninger i de enkelte selskabers skatteforhold; bl. a. vil større selskaber med en i forhold til indtjeningen betydelig aktiekapital komme ud for skatteforhøjelser. For at lette overgangen til det ny beskatningssystem for sådanne selskaber indeholder bestemmelsen i stk. 2 særlige skatteberegningregler for skatteårene 1961-62—1964-65 incl. Disse skatteberegningregler skal anvendes af skattemyndighederne, såfremt de fører til et for selskabet gunstigere resultat end hovedreglen, beskatning af indkomsten efter 5 000 kr.-fradrag med 44 pct. Overgangsreglerne er udformet således, at den del af indkomsten, der ikke overstiger 5 pct. af den indbetalte aktiekapital, beskattes med en procent, der er lavere end 44 pct., medens den overskydende del af indkomsten beskattes med 52 pct. Beskatningen af den del af indkomsten, der ikke ligger ud over 5 pct. af aktiekapitalen, skal efter forslaget gradvis stige fra 12 pct. for skatteåret 1961-62 til 36 pct. for skatteåret 1964-65. Ved beskatning efter overgangsreglen skal der ikke gives 5 000 kr.-fradrag.

De foreslåede udskrivningsregler vil for en del større brugsforeninger medføre betydelige skatteforhøjelser. Da brugsforeninger hidtil kun har kunnet fradrage betalt kommuneskat, vil den indkomst, de skal betale skat af for skatteåret 1961-62, endvidere blive særlig høj. Der foreslås derfor ved bestemmelsen i stk. 3, at skatten for dette skatteår beregnes med 38 pct. af den del af indkomsten, der overstiger 5 000 kr.

De foreslåede regler om beskatning af selvejende institutioner m. v. vil i visse tilfælde føre til en lempeligere beskatning end hidtil, når institutionen m. v. helt eller for en væsentlig dels vedkommende anvender sin indkomst til almennyttige formål. I de tilfælde, hvor en væsentlig del af institutionens indtægt anvendes til konsolidering, kan der derimod blive tale om forøgelse af beskatningen. For at lette overgangen til det ny beskatningssystem foreslås det derfor ved bestemmelsen i stk. 4, at den procent, hvormed indkomsten udover

5 000 kr. skal beskattes, for skatteåret 1961-62 fastsættes til 20 og derefter gradvis forhøjes, indtil den fra og med skatteåret 1965-66 når op på 44.

Til § 36.

Såfremt de gældende regler forlænges uændret til og med skatteåret 1960-61, vil udbytterate for dette skatteår blive pålignet på grundlag af udbyttefastsættelsen i kalenderåret 1960, uanset om denne udbyttefastsættelse vedrører et andet indkomstår end det, der lægges til grund for den ordinære indkomstansættelse for skatteåret 1960-61. Hvis et selskab har kalenderåret som regnskabsår, vil udbytteraten for skatteåret 1960-61 så godt som altid blive beregnet på grundlag af det regnskab, som danner basis for indkomstansættelsen for samme skatteår; men hvis selskabet har et andet regnskabsår end kalenderåret, f. eks. 1. juli-30. juni, vil det ofte forekomme, at udbytteraten for skatteåret 1960-61 pålignes på grundlag af det regnskab, der danner basis for indkomstansættelsen for skatteåret 1961-62. Den foreslåede regel i § 36 vil medføre, at selskaber for det tidsrum, i hvilket lovgivningen om udbytte- og restrate har været gældende, kommer til at svare udbytterate lige mange gange, hvad enten de har kalenderåret som regnskabsår eller brudt regnskabsår, og uanset på hvilke tidspunkter de vælger at afholde generalforsamling.

Til § 37.

Som nævnt i bemærkningerne til § 31 vil interessen i sambeskatning af selskaber under det foreslåede beskatningssystem blive væsentlig mindre end hidtil. Det er derfor i nærværende paragrafs stk. 1 som en hovedregel fastslået, at selskaber, der hidtil har været sambeskattet, skal beskattes hver for sig fra og med skatteåret 1961-62. De har dog krav på at få sambeskatningen opretholdt, hvis de fremsætter begæring herom.

Efter de gældende regler foretages indkomstopgørelsen under ét for selskaber, der sambeskattes. Hvis et eller flere selskaber har underskud, modregnes dette derfor ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst så vidt muligt i de andre selskabers overskud, og kun i det omfang, opgørelsen af den skattepligtige indkomst for hele koncernen udviser et negativt beløb, bliver der spørgsmål om at overføre underskud til fradrag i den skattepligtige indkomst for følgende skatteår (ligningslovens § 15). Det beløb, der efter foranstående kan overføres, kommer i så fald til fradrag i den samlede koncernindkomst for de følgende skatteår.

Hvis et selskab, der har været sambeskattet med et eller flere andre selskaber, har haft underskud for skatteårene 1959-60 og 1960-61, og dette underskud er modregnet i positiv indkomst hos koncernen som helhed — hvad enten dette er sket i det løbende indkomstår eller ved, at koncernen har udnyttet reglen i ligningslovens § 15 — forekommer det ikke rimeligt, at selskabet under den fremtidige særbeskatning skal opnå fradrag for skatteårene 1961-62 og 1962-63 for de allerede tidligere i koncernindtægten som helhed modregnede underskud.

§ 37, stk. 2, indeholder regler, der tilsigter at afskære muligheden for at opnå dobbelt fradrag for underskud, der er opstået under sambeskatningen. Endvidere gives der i bestemmelsen anvisning på, hvorledes forholdsmæssig reduktion af overført underskud skal foretages i de tilfælde, hvor opgørelsen af den samlede koncernindtægt har udvist et underskud, der kan henføres til flere af de sambeskattede selskaber.

Til § 38.

Den nugældende regel i statsskattelovens § 2, nr. 5, a, omhandler foruden aktieselskaber visse andre selskaber, nemlig kommanditaktieselskaber, d. v. s. kommanditselskaber, i hvilke et aktieselskab med hele sin kapital står som kommanditist, samt andre selskaber, hvis medlemmer eller deltagere ikke alle hæfter solidarisk uden begrænsning for selskabets forpligtelser. Under den sidste gruppe af selskaber falder almindelige kommanditselskaber, hvor en af deltagerne, komplementaren, hæfter med hele sin formue, medens kommanditisten eller kommanditisterne kun hæfter med deres indskud, og endvidere partrederier, hvor deltagerne vel hæfter med hele deres formue, men kun i forhold til deres anpart i foretaget.

Med hensyn til kommanditselskaber er forholdet det, at kommanditisternes andel i den i selskabet i et regnskabsår indvundne fortjeneste vil være aftalt ved selskabets stiftelse eller fastlagt ved senere aftaler eller retsafgørelser, medens komplementarens andel udgør hele den øvrige del af overskuddet. Tilvejebringelse af egentlige reservefonds vil som regel ikke finde sted. I disse selskaber, hvor en enkeltpersons indsats og ubegrænsede hæftelse for selskabets forpligtelser er det fremtrædende element, hvor deltagerens interesser let lader sig udskille, og hvor grænsen til de tilfælde, hvor der blot foreligger almindelige låneforhold, er flydende, skønnes der ingen grund til at opretholde den specielle selskabsbeskatning. Man her derfor som omtalt under bemærkningerne til § 1, stk. 1, nr.

1 og 2, ved de foreslåede regler ikke medtaget disse selskaber under selskabsbeskatningen, og det er altså tanken, at disse selskabers overskud fremtidigt skal beskattes direkte hos de enkelte deltagere.

Disse gælder også kommanditaktieselskaber, der som foran anført blot er kommanditselskaber, hvor kommanditisten er et aktieselskab, men hvor der ved siden af findes en eller flere personligt ansvarlige deltagere (komplementarer). Det siger sig selv, at det som kommanditist deltagende aktieselskab her må beskattes efter reglerne for aktieselskaber, men selve kommanditaktieselskabet som sådant foreslås ikke opretholdt som selvstændigt skattepligtigt selskab.

Tilsvarende betragtninger gør sig gældende ved partrederier, hvor hver af deltagerne kun hæfter i forhold til sin anpart. Da deltagerne hæfter personligt, falder disse selskaber udenfor den i forslaget givne definition på skattepligtige selskaber.

Selv om det som foran omtalt er sjældent, at der i kommanditselskaber og partrederier m. v. oplægges egentlige reserver, kan det dog forekomme, at der i sådanne selskaber dannes reserver, som ikke har været undergivet indkomstbeskatning hos deltagerne. Efter de gældende regler vil sådanne reserver blive undergivet almindelig indkomstbeskatning hos deltagerne, når de senere udloddes, hvad enten dette sker som sædvanligt udbytte eller i forbindelse med selskabets likvidation.

Det vil være i høj grad upraktisk at indføre en overgangsregel, hvorefter de reserver, der er opsamlet forud for de nye regler ikrafttræden, ved senere udlodning skal indkomstbeskattes hos de personer, der er deltagere i de pågældende selskaber m. v. på det tidspunkt, hvor udlodning finder sted. Det foreslås derfor ved § 38, stk. 1-3, at der for skatteåret 1961-62 gennemføres en særlig, moderat beskatning hos deltagerne i de nævnte selskaber m. v. af de pågældende reserver. Beskatningen foreslås gennemført derved, at den enkelte deltager skal medregne halvdelen af sin andel af udloddede reserver i det beløb, hvoraf han skal svare særlig indkomstskat for det nævnte skatteår. Hvis deltageren er en person, der for skatteåret 1961-62 ikke har anden „særlig indkomst“ end den her nævnte, betyder denne beskatningsform, at de første 2 000 kr. af hans andel i reserverne er skattefri, medens overskydende beløb beskattes med 15 pct.

Den foreslåede beskatning skal foruden de åbne reserver ramme hemmelige reserver, der er etableret ved nedskrivning af aktiver. Som eksempel på etablering af en sådan hemmelig reserve kan nævnes

tilfælde, hvor et selskab har erhvervet en fast ejendom for et beløb, der overstiger ejendomsværdien, og derefter i status har nedskrevet ejendomsværdien til ejendomsværdien ved benyttelsen af beløb hidrørende fra reserver, der ikke har været undergivet beskatning hos deltagerne.

Fra og med skatteåret 1961-62 vil kommanditselskaber m. v. skattemæssigt blive behandlet som interessentskaber, der ikke er selvstændigt skattepligtige. Med hensyn til den skattemæssige behandling hos deltagerne af de aktiver, der er i

selskabernes besiddelse ved udgangen af det indkomstår, for hvilket de sidste gang undergives selskabsbeskatning, gives der nærmere regler i § 38, stk. 4. Efter disse regler stilles deltagerne for så vidt angår de pågældende aktiver, som om virksomheden hele tiden havde været drevet i interessentskabsform. Dette betyder bl. a., at såfremt et sådant aktiv sælges, er det selskabets anskaffelsessum, der skal lægges til grund ved opgørelsen af eventuel avance eller tab.